தொல்காப்பியம்

உரைவளம்

சொல்லதிகாரம்

பெயரியல்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

பதிப்பாசிரியர்:
ஆ. சிவலிங்கனார்

தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்

(உரைவளம்)

பெயரியல்

பதிப்பாசிரியர் :
ஆ. சிவலிங்கனார்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies
டி.டி.டி.ஐ., தரமணி, சென்னை-600 113.

Bibliographical Data

Title of the book	:	Tolkāppiyam-Peyarial
Editor	:	A. SIVALINGANAR International Institute of Tami Studies T.T.T.I. Tharamani, Madras-600 113.
Publisher&Copyright	:	International Institute of Tamil Studies T.T.T.I. Tharamani, Madras-600 113.
Publication Number	:	94
Language	:	Tamil
Edition	:	First
Date of Publication	:	July 1984
Paper used	:	15·2 kg. D/Demy Royalaseema
Size of the book	:	21 × 14 cms
Printing type used	:	10 point
Number of pages	:	xv + 204
Number of Copies	:	2200
Price	:	Rs. 12/- (Rupees Twelve only)
Printers	:	Sri Gomathy Achagam, 7, Chinnappa Rowther Street. Triplicane, Madras-5.
Binding	:	Card board
Artist	:	Eswari
Subject	:	Grammar
Summary	:	Commentaries on Tolkāppiyam. Peyariyal

டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன்
இயக்குநர்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை-600 113

முன்னுரை

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 'தொல்காப்பிய நூல் உரைவள வெளியீட்டுத்திட்ட'த்தின் மூலம்இதுவரை பதினைந்து உரைவள நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. பெயரியல் உரை வளம் பதினாறாவது நூலாக வெளியிடுகின்றது.

முன்னைய உரைவள நூல்களிற் போலவே இதனகத்தும் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாளர் உரைகளும், இக்கால அறிஞர் பெருமக்களின் உரைகள் கருத்துரைகளும், பதிப்பாசிரியர்ஆய்வுரைகளும் அடங்கியுள்ளன. டாக்டர் சி. இலக்குவனாரின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் பிற்கால இலக்கண நூல்களின் ஒப்புமைச் சூத்திரங்களும் கொண்டுள்ள இவ்வுரைவள நூலையும் தமிழுலகம் ஏற்றுப் போற்றும் என்னும் நம்பிக்கையுடையேன்.

பதிப்பாசிரியர் ஆ. சிவலிங்கனாரையும்,அவர்க்கு உதவியவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

எங்களை ஊக்கப்படுத்திச் செயல்பட வைக்கும் நிறுவனத் தலைவரும் தமிழகக் கல்வியமைச்சரும் ஆம் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்கட்கு என்றென்றும் நன்றியுடையேன்.

அச்சிட்டுதவிய கோமதி அச்சக உரிமையாளர், திரு. சரவண குமார் அவர்கட்கும் நன்றி.

சென்னை
1-8-1984

ச. வே. சுப்பிரமணியன்

பதிப்புரை

தொல்காப்பிய நூல் உரைவள வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் பதினாறாம் நூலாகப் பெயரியல் உரைவளத்தை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிடுகின்றது.

இதனகத்து, இளம்பூரணர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடனார் ஆகியோர் உரைகளும்; வேண்டிய அளவில் வெள்ளைவாரணனார், ஆதித்தர் உரைகளும்; பி. சா. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் குறிப்புரைகளும்: தற்கால அறிஞர்களின் கருத்துரைகளும்; பதிப்பாசிரியரின் ஆய்வுரைகளும் அடங்கியுள்ளன.

சூத்திரங்களுக்கு டாக்டர் சி. இலக்குவனாரின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும், பிற்கால இலக்கண நூல்களின் ஒப்புமைச் சூத்திரங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தத்துவத் துறைப் படிக்குநர் (Reader) டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்கள் கலந்துரையாடியும், சென்னைப் புலவர் க. வா. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் தேவையான நூல்கள் தந்தும் உதவி புரிந்தனர். அவர் தமக்கு நன்றி.

தொல்காப்பிய நூல் உரைவள வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் துணை ஆய்வாளராகப் பணி புரியும் டாக்டர் சீதாலட்சுமியும் உதவியமைக்கு நன்றி.

உரைவள வெளியீட்டுத் திட்டத்தைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்தி வரும் எங்கள் நிறுவன இயக்குநர், டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன் அவர்கட்கும், அவர்களுக்கு ஊக்கமும் வேண்டிய ஆக்கமும் அளித்து வருகிற நிறுவனத் தலைவரும், தமிழகக் கல்வியமைச்சரும் ஆம் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்கட்கும் நன்றியுடையேன்.

சிறப்புற அச்சிட்ட ஸ்ரீகோமதி அச்சக உரிமையாளர் திரு. சரவணகுமார் அவர்கட்கும் நன்றியுடையேன்.

ஆ. சி.

1-8-1984

பொருளடக்கம்

(எண் பக்க எண்) பக்கம்

முன்னுரை	III
பதிப்புரை	IV
பொருளடக்கம்	V
System of Transliteration	VI
சுருக்க விளக்கம்	VII
பெயரியல்-பொருட்சுருக்கம்	VIII
பெயரியல்-இயல்விளக்கம்	1 - 2
சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்	3 - 9
சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துதல்	9 - 16
சொல்-வெளிப்படை குறிப்பில் பொருள் உணர்த்துதல்	16 - 24
சொற்களின் வகை	24 - 30
பெயர்ச் சொற்கள்	30 - 43
உயர்திணைப் பெயர்கள்	43 - 67
உயர்திணைப் பெயர்க்குப் புறனடை	67 - 72
அஃறிணைப் பெயர்கள்	72 - 88
விரவுப் பெயர்	88 - 105
விரவுப் பெயர்க்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும்	106 - 112
விரவுப் பெயர்ப் பாகுபாடு	112 - 115
இயற்பெயர் நான்கு	115 - 117
சினைப் பெயர் நான்கு	118 - 119
சினைமுதற் பெயர் நான்கு	120 - 121
முறைப் பெயர் இரண்டு	122 - 124
பெண்மை சுட்டிய பெயர்	124 - 128
ஆண்மை சுட்டிய பெயர்	128 - 132
பெண்மை சுட்டிய பெயர்	132 - 145
ஒருமை சுட்டிய பெயர்	145 - 148
தாம்	148 - 149
தான்	150 - 153
எல்லாம்	153 - 160
நீயிர், நீ	160 - 168
ஒருவர்	168 - 177
பெண்மகன்	177 - 179
ஆ - ஓ ஆதல்	179 - 185
செய்யுளுள் விரவுப் பெயர்	184 - 193
பயன்படுத்தப் பெற்ற நூல்கள்	195
சொல், தொடர் அகராதி	196 - 203
சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி	204

System of Transliteration

உயிரெழுத்துகள்—Vowels

அ—a
ஆ—ā
இ—i
ஈ—ī
உ—u
ஊ—ū
எ—e
ஏ—ē
ஐ—ai
ஒ—o
ஓ—ō
ஔ—au

மெய்யெழுத்துகள்—Consonants

வல்லினம்	மெல்லினம்	இடையினம்
க்—k	ங்—ṅ	ய்—y
ச்—s	ஞ—ñ	ர்—r
ட்—t	ண்—ṇ	ல்—l
த்—th	ந்—n	வ்—v
ப்—p	ம்—m	ழ்—ḻ
ற்—ṛ	ன்—ṉ	ள்—ḷ

சுருக்க விளக்கம்

அகம்—அகநானூறு
ஆதி—ஆதித்தர்
ஆ. மொ—ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு
இ.கொ—இலக்கணக் கொத்து
இடை—இடையியல்
இல—இலக்குவனார்
இல. வி—இலக்கண விளக்கம்
இ-ள்—இதன் பொருள்
இளம்—இளம்பூரணர்
இறை. கள—இறையனார் களவியல்
உ-ம்—உதாரணம்
உரி—உரியியல்
எச்ச—எச்சவியல்
எழு, எழுத்—எழுத்ததிகாரம்
எ-று—என்றவாறு
ஐங்—ஐங்குறுநூறு
கலி—கலித்தொகை
களவழி—களவழி நாற்பது
கிளவி—கிளவியாக்கம்
சிவ—சிவலிங்கனார்
சீவக—சீவகசிந்தாமணி
சுப்—சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார்
சூ—சூத்திரம்
செய்—செய்யுளியல்
சொல்—சொல்லதிகாரம்
திருமுருகு—திருமுருகாற்றுப்படை
தொல்—தொல்காப்பியம்
தொன்—தொன்னூல் விளக்கம்.

நச்—நச்சினார்க்கினியர்

நற்—நற்றிணை

நன்—நன்னூல்

நாலடி—நாலடியார்

நேமி—நேமிநாதம்

பி.இ.நூ.—பிற்கால இலக்கண நூல்கள்

பி.கு.—பிறகுறிப்பு

புண—புணரியல்

புறம்—புறநானூறு

பெய—பெயரியல்

பொருள்—பொருளதிகாரம்

பொருளி—பொருளியல்

முத்து—முத்து வீரியம்

விளி—விளிமரபு

வினை—வினையியல்

வீர—வீரசோழியம்

வெள்—வெள்ளை வாரணனார்

வேற்—வேற்றுமையியல்

வேற். ம—வேற்றுமை மயங்கியல்

உதாரணம் : (i) பொன்னன்—உயர்திணை ஆண்பால்
பொன்னி—உயர்திணைப் பெண்பால்
சான்றோர்—உயர்திணைப் பலர்பால்
கரியது—அஃறிணை ஒன்றன்பால்
கரியவை—அஃறிணைப் பலவின்பால்.

சாத்தன்—இப்பெயர் ஓர் ஆண்மகனுக்குவைக்கப்படும் பெயர். இது ஓர் விலங்குக்கும் வைக்கப்படும். அதனால் இன்ன திணை எனக்கூற இயலாது. எனவே இது பொதுப் பெயர் அல்லது விரவுப்பெயர் எனப்படும். இதுவே இயற் பெயர் எனவும் வழங்கப்படும். (6)

(ii) மா என்பது குதிரை, மாமரம், இலக்குமி எனப்பல பொருள் தரும். இதனை மா ஓடியது என்றால் குதிரையாக வும், மா ஒடிந்தது ஏன்றால் மரமாகவும், மாவந்தாள் என்றால் இலக்குமியாகவும் கொள்கிறோம். இது இருதிணையில் ஒரு திணையாகப் பிரிந்து ஒருபாலீல் சேர்வதாம். 'பெண் மகன்' என்னும் சொல் மகன் என்பதிலுள்ள னகர ஒற்றை நோக்க உயர்திணை ஆண்பாற் சொல் எனக் காணப்படுகிறது. ஆனால் பெண் மகளைக் குறிப்பது அது. இப்படி ஒரு திணையிலேயே ஒரு பாலிற் பிரிந்து ஒரு பாலிற் சேரும் சொற்களும் உள (7)

உயர்திணைப் பெயர்கள்

உயர்திணைப் பெயர்களாவன: அவன் இவன் உவன் (ஆண்பால்), அவள் இவள் உவள் (பெண்பால்), அவர் இவர் உவர் (பலர்பால்) ,யான், யாம், நாம்(தன்மைப் பெயர்),யாவன் யாவள் யாவர் (வினாப் பெயர்) (8)

ஆண் மகன், நம்பி, மகன்; பெண் மகள், பெண்டாட்டி, நங்கை, மகள்; மாந்தர், மக்கள்; ஆடூஉ, மகடூஉ, அவ்வாளன்' இவ்வாளன், உவ்வாளன்; அம்மாட்டான், இம்மாட்டான், உம்மாட்டான்: அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ்வாட்டி, பொன்னன்னான், பொன்னன்னாள் (9)

எல்லாரும், எல்லீரும், பெண்மகன் (பெண்) (10)

சோழியன்—நிலப்பெயர், சேரமான்—குடிப்பெயர், அவை யத்தார் (குழுவின் பெயர்), வருலார்—வினையாலணையும் பெயர், வெற்பன்—உடைமைப் பெயர், கரியன்—பண்புப் பெயர், தந்தையார்—முறைப்பெயர் (பலர்பால்) பெருங்காலர்—சினை நிலைப் பெயர், அரசர்—திணை (ஒழுக்கம்) நிலைப்பெயர், பட்டி புத்திரர்—விளையாடிடத்துக் கொள்ளும் பெயர்,ஒருவர்— எண்ணுப்பெயர் (11)

எல்லாம்—தன்மை முன்னிலை படர்க்கை.

இயற்பெயர், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர்—
படர்க்கை.

முறைப்பெயர்—படர்க்கை

இவை இருதிணைப் பொதுப் பெயர்கள் (இயற் பெயர் என்பது முதற் பெயரெனவும வழங்கும்) (20)

இயற் பெயர், சினைப் பெயர், சினை முதற் பெயர் என்னும் மூன்றும் பெண்மை, ஆண்மை, பன்மை, ஒருமை என்னும் நான்கு வகைப்படும். (21)

பெண்மை சுட்டி வரும் பெயர்கள் அஃறிணை ஒன்றன் பாலுக்கும் உயர்திணைப் பெண்பாலுக்கும் உரியதாம்.

உ—ம் : பெண்மையியற்பெயர்—சாத்தி வந்தது, வந்தாள்.
பெண்மைச்சினைப் பெயர்—முடத்தி வந்தது, வந்தாள்.
பெண்மைச்சினை முதற்பெயர்—முடக்கொற்றி வந்தது, வந்தாள்.

ஆண்மை சுட்டி வரும் பெயர்கள் அஃறிணை ஒன்றற்கும் உயர்திணை ஒருவற்கும் (ஆண்) உரியதாம்.

உ-ம் : ஆண்மையியற் பெயர்—சாத்தன் வந்தது, வந்தான்
ஆண்மைச்சினைப் பெயர்—முடவன் வந்தது, வந்தான்.
ஆண்மைச்சினை முதற்பெயர்—முடக்கொற்றன் வந்தது, வந்தான்.

பன்மை சுட்டிய பெயர்—பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். அது அஃறிணை ஒன்றன் பால், அஃறிணைப் பலவின்பால், உயர் திணை ஆண்பால், உயர்திணைப் பெண்பால் நான்கற்கும் உரிய தாகும்.

உ—ம் : பன்மையியற்பெயர்—யானை வந்தது, யானை வந்தன,
யானை வந்தான், யானை வந்தாள்.
பன்மைச்சினைப் பெயர்—குருடு வந்தது, வந்தன,
வந்தான், வந்தாள்.
பன்மைச்சினை முதற் பெயர்—பெருங்கால்யானை வந்தது,
வந்தன, வந்தான், வந்தாள்.

ஒருமை சுட்டிய பெயர்கள் அஃறிணை ஒன்றனப்பால் உயர்திணை ஆண்பால் உயர்திணைப் பெண்பால் ஆகிய மூன்றனைக்குறிக்கும்.

உ—ம் : ஒருமையியற் பெயர்—கோதை வந்தது, வந்தான், வந்தாள்.
ஒருமைச்சினைப்பெயர்—குருடு வந்தது, வந்தான், வந்தாள்.
ஒருமைச் சினைமுதற்பெயர்—கொடும்புற மருதி வந்தது, வந்தான், வந்தாள்.

முறைப் பெயர் இரண்டு வகை, ஆண் பெண் என.

உ—ம் : தந்தை வந்தது (அஃறிணை) வந்தான் (உயர்திணை)
தாய் வந்தது, (அஃறிணை) வந்தாள் (உயர்திணை) (22—29)

தாம் என்பது தாம் வந்தார் என உயர்திணைப் பலர் பாலுக்கும் தாம் வந்தன என அஃறிணைப் பலவின் பாலுக்கும் வரும். (30)

தான் என்பது உயர்திணைஆண்பாலுக்கும்பெண்பாலுக்கும், அஃறிணை ஒன்றன் பாலுக்கும் வரும். உ-ம் : தான் வந்தான், தான் வந்தாள், தான் வந்தது. (31)

எல்லாம் என்பது எல்லாம் வந்தேம், எல்லாம் வந்தீர், எல்லாம் வந்தார் என மூவிடத்துக்கும் இருதிணைக்கும் பன்மையில் வரும் (32). இது உயர்திணையில் வரும் போது உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மையிலேயே வரும், முன்னிலை படர்க்கைப் பன்மைகளுக்குவராது·(வரின் அதுஇடவழுவமைதியாகும்.) (33)

நீயிர், நீ என்பன திணையும் பாலும் அறியப்படா; பொதுவாகவே வரும். (34) அவற்றுள் நீ ஒருமைக்கும் (35) நீயிர் பன்மைக்கும் (36) வரும்.

ஒருவர் என்பது உயர்திணை ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் உரிய பொதுப் பெயர். (37) அச்சொல் பொருளால் ஒருமையை உணர்த்தினாலும் வினையுடன் தொடரும் போது பலர்பால் வினையுடன் தான் தொடரும். உ—ம் : ஒருவர் வந்தார். ஒருவர் அவர் எனப் பெயருடனும் அவ்வாறேயாம். (38)

நீயிர், நீ, ஒருவர் என்னும் பெயர்களைத் திணைபால் பிரித்தறிய வேண்டின் சொல்லுவான் கருத்தொடு இடம் காலம் முதலிய சூழல்களை நோக்கிக் குறிப்பினாலேயே அறிதல் வேண்டும். (39)

பெண் மகன்

இறுதியெழுத்தால் ஆண்பாலையுணர்த்திப் பொருளால் அதனினின்றும் திரிந்து பெண்பாலையுணர்த்தும் 'பெண் மகன்' என்னும் சொல் வினை கொண்டு முடியுங்கால் பெண்பாலுக் குரிய விகுதி வினையினாலேயே முடியும். உ—ம்: பெண் மகன் வந்தாள் (40)

புறநடை

ஆன் ஆள் ஆர் ஆய் என்பனவற்றை யிறுதியாகக் கொண்ட பெயர்கள் செய்யுளில் ஆளப்படும்போது அவற்றிலுள்ள ஆ என் னும் எழுத்து ஓ என்னும் எழுத்தாக மாறுவதும் உண்டு.

உ—ம்: வில்லான்—வில்லோன்
தொடியாள்—தொடியோள்
நல்லார்—நல்லோர்
} குறுந்தொகை. 7

செப்பாதாய்—செப்பாதோய்—நற்றிணை 70 (41)

கடுவன், மூலன் என்னும் பெயர்கள் மக்களுள் ஆண்பால் களுக்கும் விலங்குகளுள் குரங்குக்கும் ஆளப்படும் பொதுப் பெயர்கள். காளை, மீளி என்பன ஆடவர்க்கும் விலங்கு (மாடு)க் கும் ஆளப்படுவன. இப்பொதுப் பெயர்கள் அகப்பொருள் தழுவிய செய்யுளில் ஆளப்படும் போது கடுவன் மூலன் போலும் சொற்கள் அஃறிணைக்கு மட்டும் ஆளப்படும்; காளை, மீளி போல்வன உயர்திணைக்கு மட்டும் ஆளப்படும். ஏன் எனின் அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை என்னும் ஐ வகைநிலப்பகுப்பும், அவற்றிற்குரிய—அவ்வந் நிலங்களில் தோன்றிய கருப்பொருள்களின் வரையறையும் கூறப் பட்டன. கருப்பொருள்களுள் விலங்கும் ஒன்று. குரங்கு குறிஞ்சி நிலக்கருப்பொருள்கள். அதனால் குரங்கை யுணர்த்தும் கடுவன் மூலன் என்பன குறிஞ்சிநிலக்கருப் பொருட் பெயராகவே ஆளப் படும். அதனால் அவ்வை செய்யுளில் உயர்திணையைச் சுட்டாமல் அஃறிணையையே சுட்டும். (42)

அவ்வாறே ஐவகை நிலங்களுக்கும் மக்கட் பெயரை வரை யறுத்தது இலக்கணம். காளை விடலை என்பன பாலை நிலத்து

மக்கட் பெயராக வரையறுக்கப்பட்டன. அதனால் அவை அகப் பொருட் செய்யுட்களில் உயர்திணைக்கே ஆளப்படும். (43)

எனவே பொதுப் பெயர்களுட் சில அகப்பொருட் செய்யுட் களில் ஆளப்படும்போது, நிலக்கருப் பொருளாகவோ, நிலமக்க ளாகவோ வரையறைப்படா நிலையில் ஆளப்படின் பொதுப் பெயராக இருதிணைக்கும் ஆளப்படுதலும், கருப்பொருளாகக் கருதப்படும்போது அஃறிணைக்கும், நிலமக்கள் பெயராகக் கருதப்படும்போது உயர்திணைக்கும் ஆளப்படுதலும் உண்டு என்பது அறியப்படும்.

பெண் மகன்

இறுதியெழுத்தால் ஆண்பாலையுணர்த்திப் பொருளால் அதனினின்றும் திரிந்து பெண்பாலையுணர்த்தும் 'பெண் மகன்' என்னும் சொல் வினை கொண்டு முடியுங்கால் பெண்பாலுக் குரிய விகுதி வினையினாலேயே முடியும். உ—ம்: பெண் மகன் வந்தாள் (40)

புறநடை

ஆன் ஆள் ஆர் ஆய் என்பனவற்றை யிறுதியாகக் கொண்ட பெயர்கள் செய்யுளில் ஆளப்படும்போது அவற்றிலுள்ள ஆ என் னும் எழுத்து ஓ என்னும் எழுத்தாக மாறுவதும் உண்டு.

உ—ம்: வில்லான்—வில்லோன்
தொடியாள்—தொடியோள்
நல்லார்—நல்லோர்
} குறுந்தொகை. 7

செப்பாதாய்—செப்பாதோய்—நற்றிணை 70 (41)

கடுவன், மூலன் என்னும் பெயர்கள் மக்களுள் ஆண்பால் களுக்கும் விலங்குகளுள் குரங்குக்கும் ஆளப்படும் பொதுப் பெயர்கள். காளை, மீளி என்பன ஆடவர்க்கும் விலங்கு (மாடு)க் கும் ஆளப்படுவன. இப்பொதுப் பெயர்கள் அகப்பொருள் தழுவிய செய்யுளில் ஆளப்படும் போது கடுவன் மூலன் போலும் சொற்கள் அஃறிணைக்கு மட்டும் ஆளப்படும்; காளை, மீளி போல்வன உயர்திணைக்கு மட்டும் ஆளப்படும். ஏன் எனின் அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை என்னும் ஐ வகைநிலப்பகுப்பும், அவற்றிற்குரிய—அவ்வந் நிலங்களில் தோன்றிய கருப்பொருள்களின் வரையறையும் கூறப் பட்டன. கருப்பொருள்களுள் விலங்கும் ஒன்று. குரங்கு குறிஞ்சி நிலக்கருப்பொருள்கள். அதனால் குரங்கை யுணர்த்தும் கடுவன் மூலன் என்பன குறிஞ்சிநிலக்கருப் பொருட் பெயராகவே ஆளப் படும். அதனால் அவ்வை செய்யுளில் உயர்திணையைச் சுட்டாமல் அஃறிணையையே சுட்டும். (42)

அவ்வாறே ஐவகை நிலங்களுக்கும் மக்கட் பெயரை வரை யறுத்தது இலக்கணம். காளை விடலை என்பன பாலை நிலத்து

தொல்காப்பியம்—சொல்லதிகாரம்

(உரைவளம்)

பெயரியல்

இளம்பூரணர்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பெயர்ச்சொல் உணர்த்துகின்றாராகலின் இது பெயரியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

சேனாவரையர்

நான்கு சொல்லும் பொதுவகையான் உணர்த்திப் பொது விலக்கணமாதல் ஒப்புமையானும், வேற்றுமை பெயரோடு இயைபு உடைமையானும் பெயரிலக்கணத்திற்கும் பொது விலக்கணத்திற்கும் இடை வேற்றுமையிலக்கணம் உணர்த்தி, இனிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு சொல்லும் உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டு, இவ்வோத்தான் அவற்றின் முதற்கண்ணதாகிய பெயரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்; அதனான் இது பெயரியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

தெய்வச்சிலையார்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பெயரியல் என்னும் பெயர்த்து. இது பெயரியல் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர்.

கிளவியாக்கம் முதலாக விளிமரபு ஈறாகத் தொடர்மொழியிலக்கணங்கூறி, இனி, அத்தொடர் மொழிக்கு உறுப்பாகிய தனி மொழியிலக்கணம் கூறுகின்றார். அத்தனிமொழி நான்கினும் பெயர்ச்சொல் சிறந்ததாகலின் இவ்வோத்து முற்கூறப்பட்டது. மேலதனோடு இயைபும் இது.

நச்சினார்க்கினியர்

இவ்வோத்து பெயர்க்கு இலக்கணம் உணர்த்தினமையாற் பெயரியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இது முதல் ஐந்து சூத்திரமும் பொதுவிலக்கணங் கூறுதலின் வேற்றுமையிலக்கணத்தைச் சேர முன் வைத்தார். இச்சூத்திரம் நால்வகைச் சொற்கும் பொது இலக்கணம் கூறுகின்றது.

கல்லாடனார்

இவ்வோத்து என்னை பெயர்த்தோவெனின், பெயர் இலக்கணம் உணர்த்தினமையின்பெயரியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் ஓத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னோ எனின், மேற் பெயர் இலக்கணம் உணர்த்தி அவ்விலக்கணம் உடைய அவ்வியற்பெயர் இவையென்று அவற்றது பகுதியுணர்த்திய எடுத்துக்கொண்டார் என்பது.

வெள்ளை வாரணனார்

கிளவியாக்கம் முதல் விளிமரபு ஈறாக அல்வழி வேற்றுமையாகிய தொடர்மொழி இலக்கணம் கூறிய ஆசிரியர், இனி அத்தொடர்மொழிக்குறுப்பாகிய தனிமொழியிலக்கணம் கூறத் தொடங்கி முதற்கண் பெயர் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றார். அதனால் இது பெயரியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

ஆதித்தர்

வாக்கிய அமைப்பு, வேற்றுமைகள், விளி பற்றி அறிவித்து ஈண்டுத் தனிப்பெயர் பற்றிக் கூறத் துணிந்தார்.

ச. வே. சுப்பிரமணியன்

இவ்வியல் முதற்கொண்டுதான் தொல்காப்பியம் சொல்லிலக்கணம் கூறுவான் தொடங்குகின்றது. கிளவியாக்கம் முதல் விளிமரபு வரை நான்கு இயல்களில் தொடர் இலக்கணம் கூறிற்று. இவ்வியலில் சொல்லின் பொருண்மை, சொன்மை நிலைகளை விளக்கி, சொல்லின் நான்கு வகைகளைக் கூறிப் பின்பு பெயருக்கு இலக்கணம் கூறிப் பெயரின் வகைகளை விரிக்கின்றது. நன்னூல், இலக்கண விளக்கம்போன்றவை பெயரியலில் தான் வேற்றுமையுருபுகளையும் அதன் விளக்கங்களையும் தருகின்றன. இச்செய்தி பிற்கால இலக்கண நூல்கள் புறநிலை அடிப்படையில் இலக்கணம் கூறின என்பதை வலியுறுத்தும்.

சொல்லின் பொது இலக்கணம்

152. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே (1)

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு.

இலக்குவனார்.

All the words indicate objects.

பிற்கால இலக்கண நூல்கள் :

முத்துவீரியம்-பெயரியல்—1.

எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே.

இளம்பூரணர்.

என்பது சூத்திரம்.

*உரை : எல்லாச் சொல்லும்—பெயர்ச்சொல்லும் வினைச் சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும், பொருள் குறித்தனவே—பொருள் குறியாது நில்லா, என்றவாறு.

சேனாவரையர்.

இ-ள் : பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லும் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே, பொருள் குறியாது நில்லா, எ-று.

'ஆயிருதிணையின் இசைக்கும்' (கிளவி. 1) என்றதனான் இது பெறப்படுதலின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின், அற்றன்று; சொல் இசைக்கும் பொருளாவன இவ்விரண்டு திணையுமே பிறிதில்லை யென்பதல்லது, சொல்லெல்லாம் பொருளுணர்த்துதல் [1]மாலையவே; உணர்த்தாதன இல்லை என்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின், அசைநிலை முதலாயினவும் பொருள் குறித்து நிற்கும் என ஐயமறுத்தற்கு

---

* இவ்வுரை மட்டும் பதவுரையாக உள்ளது. பின்னர் வரும் இளம்பூரணர் உரைகள் யாவும் பொழிப்புரை களாகவுள்ளன.

1. மாலையவே—தன்மையனவே.

இச்சூத்திரம் வேண்டும் என்பது. [2]அசைநிலை முதலாயின பொருளுணர்த்துமாறு மேலே கூறிப்போந்தாம்.

முயற்கோடு, யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்பன பொருளுணர்த் தாவால் எனின், அவை தொடர்மொழியாகலான் ஈண்டைக் கெய்தாவென்பது. அஃதேல், தொடர்மொழிதான் பொருள் குறியாது வருமோவெனின், வாரா. அவை மெய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் என இருவகைப் படும். அவற்றுள் பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொருளு ணர்த்துவனவேயாம். [3]அல்லாக்கால், இல்லோன் தலைவனாக வருந் தொடர்நிலைச் செய்யுள் பொருளுணர்த்தாமையின் அவை புலவராற் கொள்ளப்படா என்பது.

அஃதேல், இச்சூத்திரம் முதலாக ஐந்து சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டன பொதுவிலக்கணமாகலான், இவற்றை ஈண்டு வையாது கிளவியாக்கத்துள் வைக்கவெனின், இவை பொது விலக்கணமே எனினும், ஆண்டுக் கூறப்பட்டன வழூஉக் காத்தலும் வழூஉக் காத்தற்கு உபகாரம் உடையனவும் அன்றே; 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தன' என ஐய மகற்றலும், சொற் பொருள் இனைத்துப் பாகுபடும் என்றலும்,

---

2. மேலே கூறிப்போந்தது: ''பொருள் குறித்து வாராமை யின் அசைநிலை சொல் ஆகாஎனின், ''ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல்'' (இடை. 26) என்றும், ''வியங்கோள் அசைச்சொல்'' (இடை 25) என்றும் ஓது தலான் அவையும் இடம் முதலாகிய பொருள் குறித்து வந்தன என்க. யாகா பிற பிறக்கு (இடை. 31) என்னுந் தொடக்கத்தனவோ எனின், அவையும் மூன்றிடத் திற்கும் உரியவாய்க் கட்டுரைச் சுவைபட வருதலின் பொருள் குறித்தனவேயாம். இக்கருத்தே பற்றியன்றே ஆசிரியர் ''எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே'' என்றோதுவாராயிற் றென்க''— (கிளவியாக்கம் 1. உரை)

3. இல்லோன்தலைவனாகவரும்தொடர்நிலைச்செய்யுள்;— திருக்கோவையார், தஞ்சைவாணன் கோவை முதலிய கோவை நூல்கள். அவற்றில் இல்லோன் தலைவன் என்பவன் கிளவித்தலைவன். பாட்டுடைத் தலைவன் அல்லன். உள்ளோன் தலைவனாக வருவன இராமா யணம் போல்வன.

சொல் இனைத் தென்றலும்[4] என வழூஉக் காத்தலும், வழூஉக் காத்தற்கு உபகாரம் உடையனவும் அன்மையான் ஆண்டுணர்த்தாது, பொருள் வேறுபாடு பற்றிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு சொல்லும் உணர்த்துங்கால் அவை உணர்த்தியல்லது உணர்த்தலாகாமையின் அவற்றை ஈண்டு உணர்த்தினார் என்பது.

பொருள் வேறுபாடு பற்றிச் சொல் உணர்த்துமாறு [5]முன்னர்க் காணப்படும்.

தெய்வச்சிலையார்

இதனுள் இம் முதற் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், எல்லாச் சொற்கும் உரியதோர் பொது இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : *உலகத்தாரான் வழங்கப்பட்ட எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தன, என்றவாறு.

எனவே, பொருளின்றி வழங்கும் சொல் இல என்றவாறாம். என்னை? முயற்கோடு எனச் சொல் நிகழும் அன்றே, அதனாற் குறிக்கப்பட்ட பொருள் யாங்கது? எனின், அறியாதுகடாயினாய். முயல் என்பதற்குப் பொருண்மை காண்டி ; கோடு என்பதற்குப் பொருண்மை காண்டி ; இவை இரண்டு பொருளும் தனித்தனி உளவாதலின் இவை தனிமொழிக்கண் பொருள் குறித்து நின்றன ; தொடர்மொழியாயுழி, உள்ள பொருளோடு அதன் கண் இல்லாத பொருளை அடுத்தமையான் ஆண்டு இன்றாயிற்று அல்லது இல் பொருள் மேல் வழக்கன்று என்று கொள்க.

அஃதேல், எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்து வருமாயின், அசைநிலை, இசைநிறை, ஒரு சொல்லடுக்கு என்பன பொருள் குறித்திலவால் எனின்,பொருள் உணர்த்தும் என்னாது குறித்தன என்றமையான், அவையும் சார்ந்த பொருளைக் குறித்தன என்று கொள்க. அன்றியும் எடுத்தோத்துப் [6]பெரும்பான்மை பற்றி

---

4. என என்பதற்கு என்பன அல்லது என்னும் இவை எனப் பொருள் கொள்க.
5. முன்னர்—இனி வரும் சூத்திரங்களில்.
* பிறர் உரையாளர் தமிழ்ச் சொற்களைக் கருதிக் கூற இவர் உலகத்துள்ள மொழிகளைக் கருதிக் கூறியது ஒரு சிறப்பு.
6. ''உலகத்தாரான் வழங்கப்பட்ட எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தன'' எனக் கூறியவர் பெரும்பான்மை பற்றி என்றது பொருந்தவில்லை,

என்றும் கொள்க. 'இவ்வூரார் எல்லாம் கல்வியுடையர்' என்ற வழிக் கல்லாதாரும் சிலர் உளராயினும் கற்றார் பலர் என்பது குறித்து நின்றாற் போலக் கொள்க.

[7]இன்னும் 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தன' என் பதற்குப் பொருள், 'எல்லாச் சொல்லும் எல்லாப் பொருளையும் குறித்து நிற்கும்' என்றவாறு. எனவே, இச் சொல் இப் பொருள் உணர்த்தும் என்னும் உரிமையில என்றவாறாம். என்னை உரிமை யிலவாகியவாறு எனின், உலகத்துப் பொருள் எல்லா வற்றையும் பாடை தோறும் தாம் அறிகுறியிட்டு ஆண்ட துணை யல்லது இவ்வெழுத்தினான் இயன்ற சொல் இப் பொருண்மை யுணர்த்தும் என எல்லாப் பாடைக்கும் ஒப்ப முடிந்ததோர் இலக்கணம் இன்மையான் என்க. எனவே பொருள் பற்றி வரும் பெயரெல்லாம் இடுகுறி என்பது பெறப்பட்டது. இவ்விடு குறியால் அடிப்பட்ட சொல்லோடு ஒட்டி மற்றொரு பொருட்கும் பெயராகி வருவது காரணக்குறியாம்.

நச்சினார்க் கினியர்

என்பது சூத்திரம்.

இ-ள்: எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே— பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச் சொல்லும் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும் பொருள் உணர்த்துதலைக் கருதியே நிற்கும்; பொருளுணர்த்துதலைக் கருதாது நிற்பன இல்லை, என்றவாறு.

[8]'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' என்றது, 'இவ்வாள் வெட்டுதலைக் கருதியே இருக்கும்' என்றாற்போலக்

---

7. இப் பகுதி சிறந்த உரையும் விளக்கமும் ஆகாது.
8. வாள்வெட்டுதலைக் கருதாது; ஆனால் வெட்டுதற்குக் கருவியாவது. வெட்டுதற்குக் கருவியாக இருக்கும் வாளை வெட்டுதலைக் கருதியிருப்பதாக—அதாவது வெட்டுதலைக் கருதும் கருத்தாவாகச் சொல்வது கருவியையே கருத்தாவாகச் சொல்லுதலாம். அது போலச் சொல் பொருளை உணர்த்தாது; பொருளை உணரக் கருவியாக அமைவது. இச் சூத்திரத்தில் எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தன எனக் கருத்தா வாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; அதைக் கருவியைக் கருத்தா வாகக் கூறியதாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கருவிக் கருத்தாவாய் நின்றது. [9]'ஆயிருதிணையின் இசைக்குமன் சொல்லே' (கிளவி. 1) என்புழி இருதிணைப் பொருளையும் சொற்கள் உணர்த்தும் என்பதன்றித் தமிழ்ச் சொல் எல்லாம் ஒருதலையாகப் பொருளுணர்த்தும் என்னும் துணிபு விதி ஆண்டின்மையின், இச்சூத்திரங் கூறினார்.

தாஞ்சார்ந்த சொற்களின் பொருளையுணர்த்தியும் அச் சொற்களை அசைத்தும் நிற்றலின் அசைநிலையும் பொருள் குறித்தனவேயாம்.

சொற்கள் ஓசை நிறைந்து நின்றே பொருள் உணர்த்த வேண்டுதலின் இசை நிறையும் பொருள் உணர்த்திற்றேயாம்.

முயற்கோடு பொய்ப் பொருள் குறித்ததாம்; இல்லையென வருதலின்.

கல்லாடனார்

இனி இம் முதற் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், நான்கு வகைப்பட்ட சொல்லிற்கும் பொதுவாயதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ—ள் : தமிழ்ச்சொல் எல்லாம் ஒரு பொருள் உணர்த்து தலைக் கருதியே நடக்கும்; பொருளுணர்த்துதலைக் கருதாது நடப்பன இல்லை என்றவாறு.

உ—ம் : சாத்தன் கொற்றன் என அவ்வப் பெயர்கள் [10]அவ்வப்பொருள்களை உணர்த்தின. உண்டான், தின்றான் என அவ்வவ் வினைச்சொற்கள் அவ்வவ் வினையை உணர்த்தின. [11]அதுமன், உறுகால் எனவும்; சென்மதி, தவச் சேய்நாட்டார் எனவும் வரும் இவை அவ் இடையும் உரியும் அவ்வப்பெயர் வினைகளை யடுத்து நின்று ஒரு பொருளை யுணர்த்தின.

மற்று, இஃது 'ஆயிருதிணையின் இசைக்குமன சொல்லே' என்புழி அடங்கிற்றுப்பிற எனின், ஆண்டு எல்லாச் சொல்லும் ஒருதலையாகப் பொருளுணர்த்தும் என்னும் துணிபு விதியின்மை யின் ஈண்டுக் கூறினார் என்பது.

---

9. இப்பகுதி சேனாவரையரின் ''ஆயிருதிணையின்...... மேலே கூறிப் போந்தாம்'' என்னும் பகுதிக்குச் சுருக்க விளக்கம்.

10. மன், உறு, மதி—இடைச்சொற்கள். தவ—உரிச்சொல்,

11. அவ்வம்மக்களை—பாடம்.

மற்று அசைநிலை இடைச்சொற்கள் பொருள் உணர்த்தா வால்எனின், அவையும் ஒருவாற்றான் சிறுபான்மை பொருளு ணர்த்தும் என உணர்க. அல்லதூஉம் இது பெரும்பான்மை யெனினும் அமையும் என்பது.

முயற்கோடு என்னுந் தொடக்கத்தன பொருள் உணர்த் தாவால் எனின், இவை நன்மக்கள் வழக்கின்கண் பெரும் பான்மை திரிந்து முயற்கோடு இல்லை யெனப் பின்வருஞ் சொல்லோடு படுத்து நோக்க அவற்றது இன்மை விளக்க வந்த தாம்.

இனி இறிஞி, மிறிஞி என்னுந் தொடக்கத்தன பொருள் விளக்காவால் எனின், அவை நன்மக்களது வழக்கில் இன்மையின் ஈண்டு ஆராயப்படாது என்பது.

வெள்ளை வாரணனார்

இது, நால்வகைச் சொற்கும் பொதுவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

இ—ள்: பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் ஆகிய எல்லாச் சொல்லும் பொருள் உணர்த்து தலைக் கருதியே நிற்கும்; பொருளுணர்த்தாது நில்லா என்றவாறு.

சொல் பொருள் குறித்தன என்றது, இவ்வாள் வெட்டியது என்றாற்போன்று கருவிக் கருத்தாவாய் நின்றது. 'ஆயிருதிணை யின் இசைக்குமன சொல்லே' என்புழி, 'இருதிணைப் பொருள் களையும் சொற்கள் உணர்த்தும்' என்பதன்றித் 'தமிழ்ச்சொல் எல்லாம் பொருள் உணர்த்தியே நிற்பன' என்னும் வரையறை ஆண்டுப் பெறப்படாமையின் அதனை இச் சூத்திரத்தால் ஆசிரியர் தெளிவு படுத்தினார். தாம்சார்ந்த சொற்களின் பொருளை யுணர்த்தியும் அச்சொற்களை அசைத்தும் நிற்றலின் அசைநிலையும் பொருள்குறித்தனவேயாம். சொற்கள் ஓசை நிறைந்து நின்றே பொருள் உணர்த்த வேண்டுதலின் இசைநிறை யும் பொருள் உணர்த்தியது எனவே கொள்ளப்படும். முயற்கோடு, யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்றாற்போல்வனவும் பொய்ப்பொருளாகிய அவற்றின் இன்மையைக் குறித்து நின்றன வாதலின் அவையும் பொருளுணர்த்தினவேயாம்.

இது முதல் ஐந்து சூத்திரங்கள் நால்வகைச் சொற்கும் பொது விலக்கணம் கூறுதலின் தொடர்மொழி யிலக்கணமாகிய வேற்றுமை யிலக்கணத்தை யடுத்துத் தனிமொழியிலக்கணம் கூறும் பெயரியலின் முன்னர் வைக்கப்பெற்றன.

ஆதித்தர்.

பெயர் வினை இடை உரி ஆகிய எல்லாச் சொற்களும் பொருள் தந்து நிற்பன.

மயில் - ஒன்றின்பெயர். ஆடினது-ஒன்றின் வினை. மேல்-ஏதோ ஒன்றின் மீது. சால-ஏதோ ஒன்றில் அதிகமாக—எனப் பொருள் தருவது ஓர்க.

இல்லை குதிரைக் கொம்பு—இல்லாமைப் பொருள் தருகின்றன. குடு குடு—விரைவையும், ஆ அ—அலறுதலையும், உம்ம்—வன்மத்தையும் குறித்துப் பொருள் தருதல் ஓர்க.

சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார்.

'உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே' (கிளவி. 1) என்ற சூத்திரம் சொல்லின் வகையை யுணர்த்திற்று. இச் சூத்திரம் அதன் இலக்கணத்தைக் கூறிற்று.

பிற குறிப்புகள் :

பூவராகம் பிள்ளை.

"இல்லோன் தலைவனாக வரும் தொடர் நிலைச் செய்யுள்":- இல்லோன் தலைவனாக உள்ளது கூறுதல், இல்லோன் தலைவனாக இல்லது கூறுதல் என இருவகைப்படும். நடந்த ஒரு வரலாற்றை அதற்குரிய தலைவர்களைக் கூறாமல் கற்பனையாகத் தலைவர்களை அமைத்துக் கொண்டு கூறுவது முதல் வகை. வரலாறும் கற்பனையாக அதற்குரிய தலைவர்களும் கற்பனையாக அமைத்துக்கொண்டு கூறுவது இரண்டாவது வகை. இக்காலத்துத் தோன்றும் நாவல்களில் இவ்விருவகையும் காணலாம்.

சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துதல்.

153. **பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ்**
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர் (2)

(பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும் சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர்).

ஆ. மொ. இல.

The scholars say that a word can denote the nature of its object and of its form,

பி. இ. நூ.

முத்து. பெ. 2

சொல்லையும் பொருளையும் சொல்லான் உணர்தல்.

இளம்.

உரை : தன்னின் வேறாகிய பொருள் தெரியப்படுதலும், பொருள் அறியப்படாது சொல் தன்னையறியப் படுதலும் ஆகிய இரண்டும் சொல்லான் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

வரலாறு : சாத்தன் வந்தான், [1]பண்டுகாடுமன், [2]உறுகால் (நற்றிணை 300) என்பனவற்றாற் பொருள் உணர்த்தப் பட்டவாறு.

[3]'நீயென் கிளவி' (பெயரியல். 35)
'செய்தென் எச்சம்' (வினையியல் 42)
'தஞ்சக்கிளவி' (இடையியல் 18)
'கடியென் கிளவி' (உரியியல் 85)

என்பனவற்றால் பொருள் உணரப்படாது அச்சொற்றாமே உணரப் பட்டவாறு கண்டு கொள்க.

சேனா.

இ-ள் : தன்னின் வேறாகிய பொருள் அறியப்படுதலும் பொருளறியப் படாது அச்சொற்றானே யறியப்படுதலும் இரண்டுஞ் சொல்லானாம் என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம் : சாத்தன் வந்தான், பண்டுகாடு மன், உறுகால் என்பனவற்றால் பொருள் உணரப்பட்டவாறும், 'நீயென் கிளவி' (பெய. 35) 'செய்தென் எச்சம்' (வினை. 42) 'தஞ்சக்கிளவி' (இடை. 18) 'கடியென் கிளவி' (உரி. 85) என்பனவற்றால் பொருள் உணரப்படாது அச்சொற்றாமே யுணரப்பட்டவாறுங் கண்டு கொள்க.

[4]'ஆயிருதிணையின் இசைக்குமன சொல்லே' (கிளவி. 1) 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' (பெய. 1) 'ஈறு

---

1. பண்டு காடாக இருந்தது, இப்பொழுது அது கழிந்தது.
2. உறுகால் — மிக்க காற்று.
3. நீ, செய்து, தஞ்சம், கடி என்பன அச்சொற் களையே குறித்தன.
4. இப்பகுதி பற்றி பி.கு.வில் சிவ. விளக்கம் பார்க்க.

பெயர்க்காகும் இயற்கைய என்ப' (வேற். 8) என்புழிச் சொல் என்னுஞ் சொல்லும் பெயரென்னும்பெயரும் அறியப்படுதற்கண் சொன்மை தெரிதலாம். ஏனைச்சொல்லும் ஏனைப் பெயரும் அறியப்படுதற்கண் பொருண்மை தெரிதலாம். அதனான் ஆண்டுச் சொன்மை தெரிதலும் பொருண்மை தெரிதலும் ஒருங்கு வந்தன எனப்படும். [5]அல்லாக்கால், சொல் என்னும் சொல் பொருளுணர்த்தலும் பெயர் என்னும் பெயர் இறுதியுருபு வருதலும் பெறப்படாவாம் என்பது.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் சொற்கள் பொருளுணர்த்தும் என்பது பெறப்பட்டமையால், தானும் பிறிதும் எனப் பொருள் இரண்டு வகைப்படும் என அதனது பாகுபாடு உணர்த்தியவாறு. இதனாற்பயன் சொல் தன்னையுணர நின்றவழியும் சொல்லே யாம் என ஐயம் அறுத்தலாம்.

தெய்.

இதுவும் சொல் இலக்கணம், உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: சொல்லினாற் குறிக்கப்பட்ட பொருளின் தன்மை ஆராய்தலும், சொல்லின் தன்மை ஆராய்தலும் சொல் தன் னானே யாகும், எ-று.

உ-ம்: நிலம் என்பது பொருளின் தன்மை ஆராய்வார்க்கு மண்ணினான் இயன்றதோர் பூதம் என்றாயிற்று. சொல்லின்

---

5. ஆயிருதிணையின் இசைக்குமன சொல்லே என்பதில் சொல் என்பது தன்னையும், உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களில் வரும் சொற்களையும் சேர உணர்த்த வில்லை என்றால் சொல் என்ற தன்னை மட்டும் உணர்த்தும் என்றால் பொருளை உணர்த்தாத குறை யேற்படும். அதனால் இரண்டும் உணர்த்தியதாகக் கொள்ளவேண்டும். 'ஈறு பெயர்க்காகும்' என்பதில் பெயர் என்பது, பெயர்ச்சொற்கள் என்ற பொருளை யுணர்த்தாது தன்னையே உணர்த்தியது என்றால் பொருளுணர்த்தும் பெயர்ச்சொற்கள் உருபேற்பது போலப் 'பெயர்' என்ற இச்சொல் பெயர்க்கு என இங்கு நான்கன் உருபேற்றிருக்க இயலாது; உருபேற்றமையால் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தியதாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

தன்மை ஆராய்வார்க்குப் [1]பெயர்ச்சொல் என்றாயிற்று. அதனான் இருபகுதிய சொல்நிலைமை என்றவாறு,

நச்.

இதுவும் அச்சொற்கள்பொருள் உணர்த்துமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள் : பொருண்மை தெரிதலும்—சொல்லின் வேறாகிய பொருள் தன்மை அறியப்படுதலும், சொன்மை தெரிதலும்—பொருள் தன்மை அறியப்படாது அச்சொல்தன்மை அறியப்படுதலும் என்று இரண்டும், சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர்—சொல்லான் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம் : சாத்தன் வந்தான், பண்டு காடுமன், உறுகால் இவை பொருள் தன்மை தெரிந்தன.

செய்தென் எச்சம் (வினை. 42)
தஞ்சக்கிளவி (இடை. 18)
வேறென்கிளவி (வினை. 25)
செய்கென்கிளவி (வினை. 7)
கடியென் கிளவி (உரி. 85)

இவை சொல்தன்மை தெரிந்தன; அச்சொற்றன்னையே யறியப்படுதலின்।

'ஈறு பெயர்க் காகும் இயற்கைய என்ப' (வேற். 8) என்றாற் போல்வன பெயர்ச் சொல்லை யுணர்த்தலின் சொற்றன்மை தெரிதலும், உருபேற்றுழிச் செயப்படு பொருள் முதலிய பொருள்களை யுணர்த்தலின் பொருண்மை தெரிதலும் உடன் நின்றனவாம். பிறவும் இவ்வாறு உடன் வருவன உணர்ந்து கொள்க.

கல்.

என்-எனின், இதுவும் அச் சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும் வழிக் கிடந்ததோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : பொருள் தெரிய நிற்றலும் அப் பொருளை அறியப் படாது சொற்கள் தெரிய நிற்றலும் என்னும் இவையிரண்டும் சொற்கள் ஏதுவாக உளவாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

---

1. பெயர்ச்சொல் என்றாயிற்று—பாடம்.

பொருண்மை தெரிதற்கு உதாரணம் மேற்காட்டினவே. சொன்மை தெரிதற்கு உதாரணம் பெயர்ச் சொல், வினைச் சொல், இடைச் சொல், பெயரெச்சம், வினையெச்சம், முற்றுச் சொல் என இவை அவ்வச் சொற்களையே பொருளாக உணர்த்தின எனக் கொள்க.

மற்றிதும் பொருண்மை தெரிதலேயாம் பிற வெனின், தாம் பொருண்மை யுணர்த்தும் வழிச் சொல்லென வேறுபட்டு நிற்கு மாகலின் இதனை வேறு கூறினார் என்பது.

மற்று ஒரு சொல், தன்னின் வேறாயதோர் சொல்லைப் பொருண்மையாக உணர்த்தாது 'வேறென் கிளவி' (வினை. 25) என்றாற்போல் அச்சொல் தன்னையே உணர நிற்றலும் உண்டாம் என்ன அதுவும் சொன்மை தெரிதல் என அடங்கிற்றுப் போலும்,

*மற்றும் மேல் எய்திய பொருண்மை தெரிதல் ஈண்டுக் கூறல் வேண்டா வெனின், முற்கூறியதில் பிற்கூறியது வலியுடைத்து ஆதலின் அஃது விலக்குண்ணும் என உம்மை கொடுத்தாயினும் ஓதற்பாலாவதான நன்குணர்தற் பொருட்டு உடன்ஓதினார் என வுணர்க.

வெள்.

இது சொற்கள் பொருள் உணர்த்துமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள் : சொல்லின் வேறாகிய பொருட்டன்மை அறியப் படுதலும் சொல்லின் தன்மை யறியப்படுதலும் அச்சொல்லினால் ஆகும் என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம் : சாத்தன் வந்தான், பண்டுகாடுமன், உறுகால் — இவை தம்மின் வேறாகிய பொருளை யுணர்த்தின. செய்தென் எச்சம், தஞ்சக்கிளவி, வேறென்கிளவி, செய்தென்கிளவி, கடி யென்கிளவி—இவை வேறு பொருளுணர்த்தாது சொல்லாகிய தம்மையே யுணர்த்தின.

ஆதி.

'என்மனார் புலவர்' கவிமரபாக வந்த இசைநிறை.

---

* இப்பகுதி விளக்கமாக இல்லை. பி. கு.வில் சுந்தரமூர்த்தி குறிப்புக் காண்க.

சொல் அதற்குரிய பொருளைப் பற்றியும், சொல்லின் அமைப்பு இயல்புகள் பற்றியும் அறிவித்து நிற்பதாகும்.

பொருண்மை — பொருள் இயல்பு. சொன்மை — சொல் லியல்பு. மரங்கள் என்றவுடன் மரத்தின் உரு, கிளை, இலை, காய், கனிகள் அவற்றின் செறிவு உறுதி பற்றி எண்ணுவது பொருண்மை.

மரம்—இடுகுறிப் பெயர், கள்—பன்மை விகுதி, அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர் எனக் காண்பது 'சொன்மை'

பி. கு.

கு. சுந்தரமூர்த்தி

இந்நூற்பா (கல்லாடனார்) உரையில் இறுதிப்பகுதி பிழை பட உள்ளது. எனினும் அதன் கருத்து ஒருவாறு விளங்குகின்றது. அது வருமாறு:

''எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே'' என்னும் நூற்பாவால், 'சொற்கள் எல்லாம் பொருளுணர்த்தும்' என்னும் கருத்துப் பெறப்பட்டு விட்டது. எனவே இந்நூற்பாவில் சொற் கள் தன்னையும் உணர்த்தும் என்று கூறுவதே அமைவுடைத் தாகும். அங்ஙனமாக இந்நூற்பாவிலும் சொற்கள் பொருளையும் உணர்த்தும் எனக் கூறுவதேன்? என்பதே ஈண்டைய வினாவா கும்.

இங்ஙனம் நாம் நினைப்பதுபோல் சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும் என்பதை முதல் நூற்பாவிலும், சொற்கள் தன்னை யும் உணர்த்தும் என்பதை இந்நூற்பாவிலும் கூறியிருப்பின், முன்னே சொன்ன கருத்தினும் பின்னே கூறும் கருத்து வலியுடை யது ஆதலின், சொற்கள் பொருள் உணர்த்துவதைக் காட்டிலும் தன்னை உணர்த்தும் என்பதே சிறப்புடையது என்பது பட்டு மாறுபட்ட கருத்தை உண்டாக்கிவிடும். ஆதலின் ஆசிரியர் முன்னைய நூற்பாவில் பெறப்பட்ட கருத்தினையே வலியுறுத்திச் சொற்கள் பொருளையும் தன்னையும் உணர்த்துமாற்றை ஒருங்கு ஓதினார் என்பது.

முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்து என்ற தொடர்

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று

என்ற திருக்குறளில் பரிமேலழகர் உரையிலும் காணப்படு கின்றது.

சிவலிங்கனார்

சொன்மை தெரிதலும் பொருண்மை தெரிதலும் என்னுந் தொடர்க்கு மூன்று வகையில் பொருள் காண்கின்றனர் உரையாளர்கள்.

1. சாத்தன் என்னும் சொல்லால் ஒருவனையோ ஒரு காளை மாட்டையோ உணர்வோமானால் பொருண்மை தெரிதலாம். அச்சொல் ஒருவனைக் குறிப்பின் உயர்திணை ஆண்பாற் சொல்லாம்; காளையைக் குறிப்பின் அஃறிணை ஒன்றற்பாற் சொல்லாம்; எனவே இரண்டு திணைகளையும் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக இருத்தலின் சாத்தன் என்பது விரவுப்பெயர்ச் சொல்லாம். இப்படி அச்சொல் பற்றி உணர்வது—அதாவது அது குறிக்கும் பொருள் மூலம் சொல்லின் தன்மைபற்றி உணர்வது சொன்மை தெரிதலாம். இப்படிக் கூறியவர் தெய்வச்சிலையார்.

2. சாத்தன் என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் சொல்லைப் பற்றிய எண்ணமே இல்லாமல் ஒருவனையோ, காளையையோ கருதுவோமானால் அது பொருண்மை தெரிதலாம். பொருளைக் கருதாமல் சாத்தன் என்னும் சொல்லை மட்டும் கருதினால் அது சொன்மை தெரிதலாம். (சாத்தன் என்னும் சொல், நீ என்னும் சொல் என்று சொல்லும்போது சாத்தன், நீ என்னும் சொற்களை மட்டும் கருதுகிறோம்.) இப்படிச் சொல்பவர்கள் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடனார் முதலியோர்.

3. சாத்தன் என்ற மாத்திரத்தில் ஒருவனையோ காளை மாட்டையோ உணர்வது பொருண்மை தெரிதலாம். சாத்தன் என்னும் சொல், நீ என்னும் சொல் என்னும்போது பொருளைக் கருதாமல் சாத்தன், நீ என்பனவற்றை மட்டும் கருதுவது சொன்மை தெரிதலாம். 'ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்' என்றால் சொல் என்பதற்கு சொல் என்ற தன்னைக் கருதும்போது சொன்மை தெரிதலாகவும், பெயர்ச்சொல் முதலிய சொற்களைக் கருதும்போது பொருண்மை தெரிதலாகவும் அமைதலின் சொன்மையும் பொருண்மையும் தெரிதலாம். எனவே சொல்லானது சொன்மை தெரிதல், பொருண்மை தெரிதல், அவ்விரண்டும் தெரிதல் என்னும் மூன்று நிலைமையில் வரும். இப்படிச் சொன்னவர் சேனாவரையர்.

ஒரு சொல்லைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் அதனால் உணர்த்தப்படும் பொருளை அறிந்த பின்னரே அப்பொருளின் தன்மையை அச்சொல்மேல் ஏற்றிச் சொல்லிலக்கணம் அறிவோம் ஆதலின், சொன்மை தெரிதல் என்பதற்குச் சொல்லிலக்கணம்

அறிதல் எனத் தெய்வச்சிலையார் கொண்டது பொருந்துவ தில்லை. 'மல்லல்' என்னும் சொற்குப் பொருளறியா ஒருவன் அதன் பொருள் என்ன என வினவும் போது, அவன் சொல் தெரிந்து பொருள் தெரியாதவனாவான். அதனால் அவன் சொன்மை மட்டும் தெரிந்தவனாவான். 'வளமை' என்னும் பொருளறிந்தவனே பொருண்மை தெரிந்தவனாவான். எனவே சொன்மைதெரிதலாவது சொல்மட்டும் தெரிதல் என்பதாமே யன்றிச் சொல்லிலக்கணம் தெரிதல் என்பதாகாது.

சாத்தன் வந்தான் என்னும் போது சாத்தன் என்பதைச் சாத்தன் என்னும் பெயருடைய ஒருவன் என உணர்வது பொருண்மை தெரிதலாம் எனினும், சொல்லின்றிப் பொருள் மட்டும் உணர்தலி ன்மையின் பொருண்மை தெரிதல் என்ப தற்குச் சொல்லோடு பொருள் தெரிதல் என்றே கொள்ளுதல் வேண்டும். அதனால் சேனாவரையர் சொன்மையும் பொருண் மையும் சேரத் தெரிதல் என மூன்றாவது கொண்டது பொருந் தாது. மூன்றாவதற்கு அவர் காட்டிய உதாரணங்களும் பொருந்தா. 'ஆயிரு திணையில் இசைக்குமன சொல்லே' (கிளவி. 1) என்பதில், 'சொல்' என்பது உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச் சொல் ஆகிய எல்லாச் சொற்களையும் குறிக்கும். அவ்விடத்துச் சேனாவரையர் சொல் என்பதற்குச் சொற்கள் எனப் பன்மையில் பொருள் எழுதியதும் காணலாம். எனவே சொல் என்பது பெயர், வினைச்சொற்கள் என்னும் பொருளைத் தருதலின் அது பொருண்மை தெரிதலுக்கே உரியதாம். சொல் என்பதை மட்டில் உணர்த்தவில்லை. அவ்வாறே 'ஈறுபெயர்க் காகும்' (வேற். 8) என்பதிலும் பெயர் என்பது தன்னை மட்டும் குறிக்காமல் பெயர்ச்சொற்கள் அனைத்தையும் குறித்தது. அதனால் பெயர் என்பது தன்னையும் பொருளையும் குறித்தலின் பொருண்மை தெரிதலுக்குரியதாம் என்க. எனவே சேனா வரையர் கூறிய "அல்லாக்கால்......பெறப்படாவாம் என்பது" என்னுந் தொடர் பொருளற்றதாகும்.

சொல் வெளிப்படை குறிப்பில் பொருள் உணர்த்துதல்.

154. தெரிபு வேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலு
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே. (3)

(தெரிபு வேறு நிலையலும் குறிப்பின் தோன்றலும்
இருபாற்று என்ப பொருண்மை நிலை ஏ)

ஆ. மொ : இல.

They say that the knowing of the object is of two ways-directly and by suggestion.

பி. இ. நூ :

நேமிநாதம். சொல்லதிகாரம் 68

சொல்லால் தெரிதல் குறிப்பினால் தோன்றுதல் என்று
எல்லாப் பொருளும் இரண்டாகும் - மெல்லியலாய்
தொன்மொழியும் மந்திரமும் சொற்பொருள் தோன்று
தலின்
இன்மையும் உண்மையும் ஈங்கு.

நன்னூல். 269

ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே
முதல்தொகை குறிப்போடு இன்ன பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி அல்லன வெளிப்படை.

இலக்கண விளக்கம். 170.

ஆகுபெயர் வினைக்குறிப்பு அன்மொழி விகாரம்
முதல்தொகை தகுதி குறிப்போடு இன்னவும்
குறிப்பில் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை.

முத்து. பெ. 18.

தொகைஒன் றொழிபொதுச் சொல்லே முதனிலை
தகுதி வினைக்குறிப்பு அன்மொழி ஆகு
பெயரே குறிப்புரை அல்லன வெளிப்படை.

பிரயோக விவேகம் 47

சின்மயம் சார்ந்த தத்தம் பொருளின்றிச் சிலபதங்கள்
அன்வயம் சம்பந்தம் தாற்பரி யத்தோ டநுபபத்திச்
சொன்மயம் தோன்றப் பொருள்வே றுணர்த்தல்
துடியிடையாய்
தன்மயம் சார்ந்த இலக்கணையாம் என்பர் தார்க்கிகரே.

இனம்.

உரை : மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல், சொன் மாத்திரத்தால் விளங்கி நிற்றலும், சொன்மாத்திரத்தாற் றோன்றாது சொல்லொடு கூறிக் குறிப்பாற் றோன்றலும் என இரண்டு கூற்றையுடையது, எ—று.

வ—று : அவன், இவன், உவன்; வந்தான், சென்றான் என்புழிப் [1]பொருள் தெரிபு, வேறு நின்றன.

'ஒருவர் வந்தார்' என்புழி, ஆண்பால் பெண்பால் என்பதூஉம், உண்ணாநின்றான் கற்கறித்து 'நன்கட்டாய்' என்புழித் 'தீங்கட்டாய்' என்பதூஉம் குறிப்பிற்றோன்றின. பிறவும் அன்ன.

சேனா.

இ—ள் : மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல் சொன் மாத்திரத்தான் விளங்கி வேறுநிற்றலும் சொன்மாத்திரத்தாற் றோன்றாது சொல்லொடு கூடிய குறிப்பாற் றோன்றலும் என இரண்டு கூற்றையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர், எ—று.

உ-ம் : அவன், இவன், உவன்; வந்தான், சென்றான் என்றவழிப் பொருள் தெரிபு, வேறு நின்றன 'ஒருவர் வந்தார்' என்றவழி ஆண்பால் பெண்பால் என்பதூஉம், சோறு உண்ணா நின்றான் 'கற்கறித்து நன்கட்டாய்' என்ற வழித் 'தீங்கட்டாய்'' என்பதூஉம் குறிப்பாற் றோன்றின. கடுத்தின்றான், தெங்கு தின்றான் எனப் பிறிதின் பெயராற் பிறிதுபொருள் தோன்றலும் குறிப்பிற் றோன்றலாம்.

[2]தின்றான் என்னுந் தொழிலோடு முதற்பொருள் இயையாமையின் அதனோ டியையும் சினைப் பொருள் அத்தொட

---

1. பொருள் தெரிபு வேறுநின்றன=பொருண்மை தெரிதலானது சொல்லின் வேறுபடநின்றது என்பதாம். பி. கு. வில் சிவ. விளக்கம் பார்க்க.

2. குறிப்பு என்பது தொடரில் உள்ள சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளைக் கொள்ளாமல் வேறு பொருளைக் கொள்ளுமாறு அமைவது. தெங்கு தின்றான் என்பதில் தின்றான் என்னும் சொல் தன் பொருளையே தர அதன் ஆற்றலால் தெங்கு என்பது தென்னை மரத்தை யுணர்த்தாமல் அதன் காயை உணர்த்திற்றாம். அதனால் குறிப்பு என்பதன் இலக்கணம் நிரம்பவில்லை. ஆதலின் தெங்கு என்னும் முதற் பெயர் காயாகிய சினைக்கு ஆகி வருவதைக் குறிப்பு என்பது ஏலாது. அதனைக் குறிப்பிற்றோன்றியது என்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்பது வினா. விடை : தின்னுதற்கும் தென்னை மரத்துக்கும் இயைபு

ராற்றலாற் பெறப்பட்டமையால் குறிப்பிற் றோன்றலாகா தெனின், அற்றன்று: அவ்வியையாமை சொல்லுவான் குறிப்பு உணர்தற்கு ஏதுவாவதல்லது முதற் பெயரைச் சினைப் பொருட்டாக்கும் ஆற்றலின்றாகலான் அதுவும் குறிப்பிற்றோன் றலேயாம் என்க. பிறவும் அன்ன.

[3]இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து (குறள். 879)

என்னுந் தொடர்மொழியான், "நிலை பெற்றபின் களையலுறிற் களையலுற்றாரை அவர்தாங் கொல்வர், அதனாற்றீயாரை அவர் நிலை பெறாக் காலத்தே களைக" என்னும் பொருள் விளங்குதலும் குறிப்பிற் றோன்றலாம். அணியிலக்க்ணங் கூறுவார் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிது மொழிதல் என்பதோர் அணியென்ப.

தெய்.

மேற்சொல்லப்பட்ட இரு பகுதியினுள் பொருண்மை நிலை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: பொருண்மை நிலையானது இச்சொற்குப் பொருள் இதுஎன உணரப் [4]பல பொருளிலும் தெரிந்து வேறாகி நிற்றலும்

இல்லை. அவ்வியைபு இன்மையே தெங்கு என்பது மரத்தைக் குறிக்காமல் காயைக் குறித்ததற்குக் காரண மாகும்; அவ்வியைபு இன்மை தென்னை மரத்தைக் குறிக்கும் தெங்கு என்பதைக் காய் என்ற பொருளைத் தந்து விடாது. அதற்கு அவ்வாற்றல் இல்லை. அதனால் ஆகுபெயராற் கொள்ளும் பொருளும் குறிப்பிற் கொள்வதேயாம்.

3. இதனை நச்சினார்க்கினியர் மறுப்பர். பார்க்க.
குறளின் பொருள்: களைய வேண்டுவதாய முள் மரத்தை அது செடியாய் இருக்கும் போதே களைந்து விடுக; இல்லையேல் அது வளர்ந்து பெரிய மரமான பின் களையத் தொடங்கினால் களைபவர் (வெட்டு பவர்) கைகளை அம்மரம் களைந்து விடும். (பாழ் படுத்தும்)

4. பல பொருளிலும் தெரிந்து வேறாகி நிற்றல்—பி.கு.வில் சிவ. விளக்கம் பார்க்க.

சொற்படு பொருளன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பினாற் பிறிது பொருள்பட நிற்றலும் என இருபகுதியையுடைத்து என்று சொல்லுவர், எ-று.

வெளிப்படுநிலை குறிப்புநிலை எனச் சொற்பொருள் உணர்த்துமாறு இருவகை என்றமையால் இதுவும் சொல் ஆராய்ச்சியாம். அஃது எற்றாற் பெறுதும் எனின், யாதானும் ஒரு சொல்லையும் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல் எனக் குறியிடுங்கால், அதன்பொருண்மை உணர்த்த வேண்டுதலின் பொருண்மை நிலையும் சொல் இலக் கணம் என்பது உய்த்துணர வைத்தார்.

தெரிபு வேறு நின்றன: நிலம் நீர் தீ வளி எனப் பொருள் உணர்த்துவனவும்; உண்டான், தின்றான் எனத் தொழில் உணர்த்துவனவும். குறிப்பிற்றோன்றின:-‡இவன் நெருப்பு, இவன் பசு எனக் குணம் பற்றியும், தீமை செய்தாரை 'நன்மை செய்தீர்' எனவும்; கொடுமை செய்தாரை 'வாழ்வீராக' எனவும் அப்பொருள் பயவாது [5]பிற பொருள் பயப்ப வருவன.

நச்.

இதுவுமது.

இ-ள்: பொருண்மை நிலையே—மேற்கூறப்பட்ட பொருள் தன்மை தெரிதல், தெரிபு வேறு நிலையலும்—சொன்மை மாத்தி ரத்தான் விளங்கி வேறு நிற்றலும், குறிப்பின் தோன்றலும்— சொன்மை மாத்திரத்தால் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பால் தோன்றுதலுமாகிய, இருபாற்று என்ப—இரண்டு கூற்றை உடைத்து என்று கூறுவர் ஆசிரியர், எ—று.

உ-ம்: அவன், இவன், உவன், வந்தான், சென்றான் இவை தெரிந்தன. ஒருவர் வந்தார் என்றாற் போல்வனவும் ஆகுபெய ராய் வருவனவும் குறிப்பின் தோன்றலாம்.

சேனாவரையர் காட்டிய,

---

5. பிறபொருள். எதிர்மறைப் பொருள்கள்.

‡ இவன் நெருப்பு, இவன் பசு எனக் குணம் பற்றாமைத் தீமை செய்தான், நன்றிசெய்தான் எனவும், கொடுமை செய்தாரை வாழ்வாயாக என அப்பொருள் பயவாது பிறபொருள் பயப்பவும் வருவன''—இது கரந்தைப் பதிப்புப் பாடம். சிறப்பின்று.

இளைதாக முண்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து (குறள் 876)

என்னும் உதாரணஞ் செய்யுளாதலின், செய்யுளியலில்

[5]சொல்லொடும் குறிப்பொடும் முடிவுகொள் இயற்கை
புல்லிய கிளவி எச்ச மாகும் (செய். 206)

என்னும் சூத்திரத்துள் ஆசிரியர் குறிப்பெச்சம் எனக் கூறியவாறு காண்க.

கல்.

என்—எனின், இதற்கும் அக்கருத்து ஒக்கும்.

இ-ள்: இச்சொல்லினது பொருள் இது எனத் [6]தெரிந்து வேறு நிற்றலும், அவ்வாறன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பினான் இச்சொல்லினது பொருள் இது என அறிய நிற்றலும் என இரு பகுதித்து என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர், எ-று.

உ-ம்: [7]இடா, திடா என்பன தெரிபு வேறு நிலையல். சோறுண்ணா நின்றான் 'கற்கறித்து நன்கு அட்டாய்' என்றல் குறிப்பிற்றோன்றல்.

வெள்.

உ-ம்: அவன், இவன், உவன், வந்தான், சென்றான் என்புழி உயர்திணை யாண்பாற்பொருள் சொல்லின் வேறாக விளங்கித் தோன்றியது. சொல்லுவான் குறிப்பினால் 'ஒருவர் வந்தார்' என்புழி வந்தவர் ஆணோ பெண்ணோ என்பது புலப் பட நிற்றலின் குறிப்பிற் தோன்றலாம்.

ஆதி.

வெளிப்படையாக வேறுவேறு பொருள் சுட்டல், குறிப்பாகப் பொருள்தரல் எனப் பொருண்மை இருவகைப்படும.

---

5. பொருள்: "கூற்றானும் குறிப்பானும் முடிக்கப்படும் இலக்கணத்தொடு பொருந்திய கிளவி, எச்சம் என்னும் உறுப்பாம்"
6. தெரிந்து—தெரிய அல்லது தெரியப்பட்டு
7. இடா—நீர் இறைக்கும் கூடை
திடா— (மேடு) இது திடர் என வழங்கப்படும். திடா என்பது திடர் என்பதன் முன்னைய வடிவமாகலாம்,

தெரிபு—வெளிப்படை.

பலகை—மாம்பலகை (வேறுபொருள்)—பல் கைகள்
பந்து—விளையாடும்பந்து. ,, இனம்
வேங்கை—புலி, மரம். ,, வேகின்றகை
சிந்து—உதறு, கடல் ,, இசை.

இவ்வாறு வேறுவேறு பொருள் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாக வும் தரும்.

அவர் ஆடைஅணிகலன்களுடன் விளங்கினார் (தெரிபு)

அவர் வளையல் அணிந்திருந்தார்—அவர் பெண் எனக் குறிப்பால் அறிகிறோம். அவர் மீசைக்காரர்—அவர் ஆண் எனக் குறிப்பால் அறிகிறோம். மேரி ராணி கல்லூரியில் படிப்பவர்—பெண் எனவும், லயோலாவில் படிப்பவர்—ஆண் எனவும் (இடத்தைக் கொண்டு) அறிகிறோம்.

கோழி கூவியது—கோழி—சேவல்.
கோழி முட்டையிட்டது—கோழிபெட்டை.

இவ்வாறு பெயர்கள் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் பொருள் தந்து நிற்கும்.

இருபாற்று—(இரண்டு + பால் + து) இருவகைத்து.

சுப்.

இச்சூத்திரத்திற்குப் பதவுரை கூறுமிடத்து நான்கு உரை காரர்களும் ஒருவகையாகவே கூறினர். கருத்துப் பொருள் கூறு மிடத்துக் 'குறிப்பிற்றோன்றல்' என்பதற்குச் சேனாவரையர் சந்தர்ப்பத்தினாலும், லக்ஷணா விருந்தியாலும், வ்யஞ்சனா விருத்தியாலும் தோன்றுதல் என்று பொருள் கொண்டதாகத் தோன்றுகிறது. நச்சினார்க்கினியரோ சேனாவரையர் கூறுகின்ற ஏனையவற்றை யுடன்பட்டுச் செய்யுளில் வரும் வ்யஞ்சனா விருத்தி மாத்திரம் இச்சூத்திரத்துக்கு விஷய மன்றென மறுக் கின்றார். அம் மறுப்பில் அவர் கூறியுள்ள காரணம் முழுதும் பொருந்துமா என்பது ஆராயத்தக்கது.

இச்சூத்திரம் எற்றுக்கு? ஆகுபெயர் உணர்த்திய சூத்திரப் பொருளுள் அடங்காதோ எனின், அற்றன்று. அங்குத் தெங்கு தின்றான் முதலிய தொடர்மொழிகளில் தெங்கு என்பதற்கு ஆற்றலால்உள்ள தென்னைமரம் என்றபொருளைக்கொள்ளின், அவ்வாக்கியத்திற்குப் பொருள் பொருந்தாமையின், குறிப்பால்,

அங்குத் தெங்கு என்பது சினையைக் குறித்தல் வேண்டும் என்பதை அச்சூத்திரம் உணர்த்தியது. தெங்கு போன்ற தனி மொழிக்கு ஆற்றலால் ஒரு பொருளும், குறிப்பால் மற்றொரு பொருளும் இருக்கலாம் என்பதை இச்சூத்திரம் உணர்த்திற் றென்க.

பி· கு.

சிவ.

இச்சூத்திரத்தின் தொடரமைப்பை இரண்டு வகையில் கொண்டனர் உரையாளர்கள்.

பொருண்மைநிலை தெரிபு இருபாற்றென்ப எனக் கொண் டனர் இளம்பூரணர், சேனாவரையர்.

பொருண்மை நிலை இருபாற்றென்ப எனக் கொண்டனர் மற்றையோர்.

பொருளிலும் உதாரணங்களிலும் யாவரும் ஒத்த கருத் தினரே.

ஒருசொல் ஒரு பொருளை உணர்த்துமாயினும் அப்பொருள் அச்சொல்லினின்றும் வேறாக நின்று வெளிப்படையாக உணரு மாறு அமைதலே வேறுநிலையல் என்பதாம். யானை என்பது சொல். அது உணர்த்தும் பொருள் யானை; எனினும் யானைச் சொல்லுக்கும் யானைப்பொருளுக்கும் தொடர்பில்லை, வேறாக நிற்பது யானைப் பொருள். ஆனால் யானை என்ற சொல்லைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் உடனே வெளிப்படையாக யானைப் பொருளை உணர்கிறோம். இக்கருத்திலேயே தெய்வச்சிலை யாரை யொழிந்த மற்றையோர் வேறுநிலையல் என்பதற்குப் பொருள் கொண்டனர்.

'தெரிபு' என்பதை எச்சமாகக் கொண்டு 'தெரிபு வேறு நிலையல்' எனச் சேர்த்து உரை கூறியவர்களுள், நச்சினார்க் கினியர்'தெரிபு'என்பதற்கு, 'வெளிப்படையாக விளங்கி' எனவும் கல்லாடனார் 'தெரிந்து' எனவும் உரை கூறினர். தெரிந்து என் பதைத் 'தெரிய' எனக்கொண்டு 'வெளிப்படையாகத் தெரிய' எனக் கல்லாடனார் கூறினார் எனக் கொள்ளலாம்.

இச்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட பொருண்மை நிலை வகை யினைத் தெரிபு நிற்றல், குறிப்பிற்றோன்றல் எனக் கூறலாம். தெரிபுநிற்றல் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியநிற்றலாம்,

தெரிபுநிற்றல்என்னாது 'தெரிபுவேறு நிற்றல்' என ஆசிரியர் கூறுவானேன்? வெளிப்படை என்பது குறிப்பிற்றோன்றலின் வேறுபட்டது ஆதலின் அவ்வாறு கூறினார். வெளிப்படையாகத் தெரியுமாறு குறிப்புப் பொருண்மையின் வேறாக நிற்றல் என்பது அத்தொடரின் பொருளாம்.

தெய்வச்சிலையார் 'தெரிபு வேறுநிலையல்' என்பதற்கு, "இச்சொற்குப் பொருள் இதுவென உணரப் பல பொருளிலும் தெரிந்து வேறாகி நிற்றல்" எனப் பொருள் கூறினார். அவர் கூற்றின் கருத்தாவது: கனி என்பது ஒரு சொல்; ஒருவனிடம் கனி எடுத்துவா என்றால் அவன், காய், இலை, பூ, கனி ஆகியவை உள்ள இடம் சென்று காய், இலை, பூ ஆகியவற்றின் வேறாகி உள்ள கனியை எடுத்து வருவான். எனவே கனி என்ற சொல் காய் முதலிய பல பொருள்களின் வேறான பழத்தை உணர்த்துவதே தெரிபுவேறுநிலையல் ஆம். 'வேறுநிற்றல்' என்பதற்குப் 'பல பொருளின் வேறாகி நிற்றல்' எனப் பொருள் கோடல் அத்துணைச் சிறப்பின்று. கனி என்ற மாத்திரத்தில் ஒருவன் பழத்தை நினைப்பானேயன்றிக் காய் இலை முதலியவற்றையும் நினைத்துப்பின் கனியைத் தனியாக நினையான். ஆதலின் தெய்வச்சிலையார் உரை அத்துணைச் சிறப்புடையதன்று.

சொற்களின் வகை

155. சொல்லெனப் [1]படுப பெயரே வினையென்
றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே (4)

(சொல் எனப்படுப பெயரே வினை என்று
அ இரண்டு என்ப அறிந்திசினோர் ஏ)

ஆ. மொ: இல.

The linguists say that the words are said to be of two kind noun and verb.

பி. இ. நூ:
அடுத்த சூத்திரத்தில் காண்க.

---

1. படுவ—பாடம்

இளம்.

உரை : சொல்லாவன பெயர்ச் சொல்லும் வினைச் சொல்லும் என இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிவோர், எ-று.

பெயர்ச்சொற்கு இலக்கணம் வேற்றுமை ஒத்தினுட் கூறி, னார் ; வினைச் சொற்கு இலக்கணம் வினையியலுட் கூறுப [1]பிற சொல்லும் உளவாயினும் இவற்றது சிறப்பு நோக்கிப் பெயரே வினையென்று ஆயிரண்டு' என்றார்.

சேனா.

இ-ள் : சொல்லாவன பெயர்ச் சொல்லும் வினைச் சொல் லும் என இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

பெயர்ச் சொல்லது இலக்கணம் வேற்றுமையோத்தினுட் கூறினார் ; வினைச் சொல்லது இலக்கணம் வினையிலுட் கூறுப.

பிற சொல்லும் உளவாயினும் இவற்றது சிறப்பு நோக்கிப் 'பெயரே வினையென் றாயிரண் டென்ப' என்றார். இவற்றுள்ளும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழில் பற்றாது அப்பொருள் பற்றி வருஞ்சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற்கூறினார்.

தெய்.

சொன்மை நிலை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: சொல் என்று சொல்லப்படுவன பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் என அவ்விருவகைய என்ப ஆசிரியர், எ-று.

நச்.

இஃது அந்நால்வகைச் சொல்லினுள் சிறந்தவற்றிற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் : சொல் எனப்படுப—சொல் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன, பெயரே வினை என்று ஆ இரண்டு என்ப அறிந்திசினோரே—பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் என அவ்விரண்டு என்று கூறுவர் அறிந்தோர், எ-று.

பொருளும் பொருளினது புடைபெயர்ச்சியுமாகிய முறைமை பற்றிப் பெயரை முற்கூறினார்.

---

2. பிறசொல்—இடைச்சொல், உரிச்சொல்

கல்.

என்-எனின், மேற்பொருள் உணர்த்தும் எனப்பட்ட சொல்லிற்குப்பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : சொல் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன பெயர்ச்சொல் என்றும் வினைச்சொல் என்றும் அவை இரண்டும் என்று சொல்லுப இலக்கணம் அறிந்த ஆசிரியர், எ-று.

பெயர்ச்சொல் பொருளை உணர்த்துதலின் முற்கூறப்பட்டது வினை பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலினை உணர்த்தலின் சிறப்பினவல்ல என்று பிற்கூறப்பட்டது.

என சிறப்பின்கண் வந்தது.

வெள்.

பெயர் என்பது பொருள். பொருளையுணர்த்துஞ் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்பட்டது. வினையென்பது பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிற்பண்பின் காரியமாகும். வினையையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல் எனப்பட்டது. பொருள்து புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழில்பற்றாது அப்பொருள்பற்றி வரும் சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற்கூறினார்.

ஆதி.

'என்ப அறிந்திசினோர்'—கவிமரபாய் வந்த இசைநிறை. அ இரண்டு—ஆயிரண்டு. அ—அவை. எனப்படுப—என்றுசொல்லப்படுவன; [3]பகுதிப்பொருள் விகுதி. வேற்றுமை ஏழ் என்று துண்டித்ததுபோலப் பெயர் வினைச்சொற்களை முதலில் துணித்துக் காட்டுகிறார்.

156. **இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு**
மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப. (5)

(இடைச்சொல் கிளவியும் உரிச்சொல் கிளவியும்
அவற்றுவழி மருங்கில் தோன்றும் என்ப)

---

3 பகுதிப் பொருள்விகுதி என்றது எதனை? எனப்படுப என்பதில் எனப்படு+ப்+அ எனப்பிரிப்பின் அ என்னும் விகுதி பன்மைப் பொருளைத் தருதலின் பகுதிப் பொருள் விகுதியாகாது.

ஆ. மொ: இல.

They say that the morphemes (idaiccol) and sementemes (uriecol) may appear depending upon them.

பி. இ. நூ:

நேமி. சொல். *29*

பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல்
இயற்சொல் முதல் நான்கும் எய்தும்—

நன். *270*

இயற்சொல் திரிசொல் இயல்பில் பெயர்வினை
எனஇரண் டாகும் இடையுரி யடுத்து
நான்கு மாம் திசைவடசொல் அணுகாவழி

இல. *171* ஷை ஷை ஷை

தொன்னூல் விளக்கம், வினையியல் 42

எச்சொலும் பெயர்வினை யிடையுரி எனநான்கு.

முத்து. பெ. *3*

அதுதான்
பெயர்வினை யிடையுரி எனச்சொல் நான்கே.

இளம்.

உரை: இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து தோன்றும், எ—று.

சார்ந்து தோன்றும் எனவே அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப் படும். வழக்குப் பயிற்சி நோக்கி இடைச்சொல் முற்கூறினார்.

சேனா.

இ-ள்: இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து தோன்றும், எ-று.

'அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்றும்' என்றாரேனும், பெயரையும் வினையையுஞ் சார்ந்து தோன்றும் இவ்விரண்டையும் அவற்றோடுதலைப் பெய்யச் சொல் நான்காம் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. சார்ந்து தோன்றும் எனவே அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப்படும். வழக்குப் பயிற்சி நோக்கி இடைச்சொல் முற்கூறினார்.

தெய்.

இதுவுமது.

இ-ள்: இடைச் சொல்லாகக் கிளக்கப்படுவனவும் உரிச் சொல்லாகக் கிளக்கப்படுவனவும் பெயர் வினைகளைச் சார்ந்த இடத்திற்றோன்றும், எ-று.

எனவே, பெயரையும் வினையையும் சாராதவழிக் [1]கூற்று நிகழாது என்றவாறாம்.

இத்துணையும் சொல்லப்பட்டது சொல்லாயிற் பொருள் குறித்து வரும் எனவும், அது பொருண்மை நிலை சொன்மை நிலையென இருவகைப்படும் எனவும், அவற்றுள் பொருண்மை நிலை வெளிப்படுநிலை குறிப்பு நிலை என இருவகைப்படும் எனவும், சொன்மை நிலை பெயர்வினை எனச் சிறப்புடைச் சொல் இரண்டும் இடை உரி எனச் சிறப்பில் சொல் இரண்டும் என நான்கு வகைப்படும் எனவும் தனிமொழிக்குப் பொதுஇலக்கணம் கூறியவாறாம்.

இவற்றுள் பொருண்மை நிலை வழக்கினும், சான்றோர் செய்யுளகத்தும் ப்யின்று வருதலானும், இவ்வழக்குத் தமிழ் நாட்டுப் பிறந்து தமிழறிவாரை நோக்குதலினாலும், இலக்கணம் இன்றியும் [2]பாகம் உணர்வார் ஆகலானும் எடுத்து ஓதாராயி னார். அஃது அற்றாதல் 'வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா, வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன' (உரி 2) என ஓதிய அதனானும் கொள்க.

சொன்மை நிலை இலக்கணம் இல்வழி உணர்வரிது. ஆதலான் எடுத்து ஓதப்பட்டது.

நச்.

இஃது இறந்தது காத்தது.

இ-ள் : இடைச் சொற் கிளவியும் உரிச் சொற் கிளவியும் அவற்றுவழி மருங்கில் தோன்றும் என்ப—இடைச் சொல்லாகிய சொல்லும் உரிச்சொல்லாகிய சொல்லும் பெயர் வினை களிடத்துத் தாமே தோன்றுதற்கு இடமாகிய இடத்தே தோன்றும் என்று கூறுவர் ஆசிரியர், எ-று.

---

1. பேசப்படும் பேச்சு நிகழாது.
2. பாகம்—பொருள்.

இளம்.

[3]தாம் தோன்றுதற்கு இடமாவன அவன், அவள், உண்டான், உண்டாள், துவைத்தல், துவைக்கும் என்றாற்போல்வன.

தாம் தோன்றுதற்கு இடம் அல்லாதன மரம் மான் என்றாற் போல்வனவாகிய பெயரும், உண் தின் என்றாற் போல்வன வாகிய முதனிலைப் பெயர் தானே நிற்பனவும் என்று உணர்க.

கல்.

என்-எனின், இறந்தது காத்தலை நுதலிற்று.

இ-ள் : இடைச் சொல்லாகிய சொல்லும் உரிச் சொல்லாகிய சொல்லும் பெயர் வினைகட்கு இடமாகிய இடத்தே தோன்றும்; தாமாகத் தோன்றா, எ-று.

இடைச் சொல் முற்கூறிய காரணம் என்னை யெனின் [4]எழு கூற்றதாகிய வழக்குப் பயிற்சி நோக்கி யென்க.

மருங்கு என்றதனான் அவ்விடையுரிகள் பெயர் வினைகளை அடைந்து தோன்றுங்கால் தம் மருங்கினால் தோன்றுதலும் பெயரதும் வினையதும் மருங்கினால் தோன்றுதலும் என இருவகை யென்பது கொள்ளப்படும்.

[5]அதுமன், உறுகால் என்பன தம்மருங்கிற்றோன்றின. அவன் அவள் உண்டான் உண்டாள் என்பது அவற்று மருங்கிற் றோன்றின.

இத்துணையும் கூறியன நான்கு சொல்லிற்கும் பொதுவிலக் கணம்; மேற்கூறுகின்றது பெயரது இலக்கணம் என உணர்க.

---

3. பகுபத உறுப்புகளுள் பகுதி தவிர மற்றையன இடைச் சொற்கள் ஆதலின் இக் காட்டிய உதாரணங்களில் விகுதி முதலிய இடைச் சொற்கள் பகுதியைச் சார்ந்து வந்தமை காண்க.
4. எழுகூறு : திணை, பால், இடம், காலம், மரபு, செப்பு, வினா.
5. 'அதுமன்' என்பதில் மன் என்பதை நீக்கினும் அது என்னும் சொல் பொருளுடையதாய் நிற்கும். அதனால் மன் என்னும் இடைச்சொல் தன் தனித்தன்மையிலேயே அது என்பதுடன் சேர்ந்து தோன்றியது. அன்றியும் மன் என்பது அதுதான், அதுவே என்னும் பொருளில் ஆளப் படுதலும், அது என அசைநிலைப் பொருளில் ஆளப் படுதலும் ஆகிய தன் தன்மையும் உடையது. புறநிலை யில் சார்ந்தது.

சிவ.

இச்சூத்திரம் இறந்தது காத்தல் நுதலியதாக நச்சினார்க்கினியரும் கல்லாடனாரும் கூறினர். இறந்தது காத்தல் என்பது, முன்னே கூறப்பட்டசெய்தி ஒரு காரணம்பற்றிப் பின்னால் விடப்படும் நிலை தோன்றுமானால் விடாதபடி அதனை நிலைநிறுத்தலாம்.

'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' என்னும் சூத்திரத்தில் நால்வகைச் சொற்களும் பொருள் குறித்து வருவனவே என்பது கூறப்பட்டது. அதில் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பொருள்தரும் சொல் எனப்பட்டன. ஆனால் மேற்சூத்திரத்தில் சொல் எனப்படுவன பெயரும் வினையும் என இரண்டே கூறப்பட்டன. அப்படியானால் இடையும் உரியும் சொல் எனப்படா என்பது பெறப்படும். அதனை மறுத்து இடையும் உரியும் சொல் எனவே படும் எனக் காக்கும் வகையில் இச்சூத்திரம் அமைந்தது எவ்வாறெனின் ஆசிரியரே இடைச்சொற்கிளவி உரிச்சொல்கிளவி என்று ஆண்டுள்ளவற்றான் என்னலாம்.

பெயர்ச் சொற்கள்

157 **அவற்றுள்,**
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
யுயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு

உறுகால் என்பதில் உறு என்னும் உரிச்சொல் நீங்கினும் கால் என்பது காற்று என்னும் பொருள் தரும். ஆனால் உறு சேர்ந்ததும் மிக்க காற்று என்னும் பொருளுடையதாயிற்று. இதில் உறு என்பது மிகுதி என்னும் தன் பொருளில் நின்று கால் என்பதுடன் சேர்ந்திருத்தலின் தன் மருங்கிற்றோன்றியதாம். இதுவும் புறநிலையில் சார்ந்ததே.

அவன் என்பதில் அன் என்பது விகுதியிடைச்சொல். அதனைநீக்கின் அ என்பதற்கு அவன் என்னும் பொருள் இல்லை. உண்டான் என்பதில் ஆன், ட் என்னும் விகுதி இடைநிலைகளாகிய இடைச் சொற்களை நீக்கின் உண் என்பது ஒருவன் உண்டலைச் செய்தான் என்னும் பொருள் தராது. எனவே அவன், உண்டான் என்பவற்றில் உள்ள இடைச் சொற்கள் அ, உண் என்னும் பகுதிகளைச் சார்ந்து-அதாவது அகநிலையில் சார்ந்து நிற்றலின் அவற்றுமருங்கில் தோன்றினவாம்.

மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ †வுருபின தோன்ற லாறே. (6)

(அவற்றுள்,
பெயர் எனப் படுபவை தெரியும் காலை
உயர்திணைக்கு உரிமையும் அஃறிணைக்கு உரிமையும்
அ இரு திணைக்கும் ஓர் அன்ன உரிமையும்
அ மூ உருபின தோன்றல் ஆறு ஏ)

ஆ.மொ:இல.

Of them,
On examining, the nouns are said to be of three categories-those which belong to high class and those which belong to non—class and those which belong to both classes, in usage·

பி.இ.நூ:

நே மி. சொல். 29

—பெயர்ச் சொல்

உயர்திணைப் பேர்அஃ றிணைப்பேர்ஒண் விரவுற்று
இயலும் எனவுரைப்பர் ஈங்கு.

நன். 275

இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்று
ஏற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

இல. 176

பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்று
ஏற்பவும் பொதுவுமாகிப் பாற்படப்
பொருள்புலப் படுப்பன என்மனார் புலவர்

தொன். 53

பெயரே வேற்றுமை பெற்று இடம்பால் திணை
காட்டித் தொழிலல காலங் காட்டா
மரபு காரணம் ஆக்கம் குறி என்று
அவைநாற் றகுதி யாகும் என்ப.

---

† வுருவின—நச். பாடம்.

முத்து பெ. 4

அவற்றுள்
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும்
ஆகும் என்மனார் அறிந்திசி னோரே

இளம்.

உரை : மேற்கூறப்பட்ட நான்கனுள் பெயர் என்று சொல்ல படுவன உயர்திணைக்கு உரிமையாய் வருவனவும் அஃறிணைக்கு உரிமையாய் வருவனவும் இரண்டு திணைக்கும் ஒத்த உரிமைய வாய் வருவனவும் என மூன்று வேறு [1]வாய்பாட்டான் வகுத்துத் தோன்றும் நெறிக் கண், எ-று.

சேனா.

பொருள் வேறுயாடு பற்றிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு சொல்லும் உணர்த்துற்கு உபகாரம் உடைய பொது இலக்கணம் உணர்த்தி நிறுத்த முறையானே இனிப் பெயர்ச் சொல் உணர்த் துகின்றார்.

இ-ள்: மேற்கூறப்பட்ட நான்கனுள், பெயர் என்று சொல் லப்படுவன உயர்திணைக்குரியவாய் வருவனவும் அஃறிணைக் குரியவாய் வருவனவும் இரண்டு திணைக்கும் ஒத்த வுரிமைய வாய் வருவனவும் என மூன்று வேறுபாட்டனவாம் தோன்று நெறிக்கண், எ-று.

தெய்.

நிறுத்த முறையானே பெயர்ச்சொற்பாகுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: மேற்சொல்லலப்பட்ட நான்கு சொல்லுள்ளும் பெய என்று சொல்லப்படுபவை ஆராயுங் காலத்து உயர்திணைப்

1. வாய்பாட்டன என்றிருப்பின் நன்று-

பொருட்கே [1]யுரியவாகியும் அஃறிணைப் பொருட்கே [2]யுரியவாகியும் அவ்விரு திணைக்கும் ஒத்த உரிமையவாகியும் அம்மூன்று வடிவினையுடைய தோன்றுதற்கண், எ-று.

எனவே பெயர்ச்சொல் உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப் பெயர் விரவுப்பெயர் என மூவகைப்படும் என்பதூஉம், அது அவ்விருதிணைப் பொருள்களையும் உணர்த்தும் என்பதூஉம் பெறுதும். உதாரணம் தத்தம் சிறப்புச் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.

நச்.

இது நிறுத்த முறையானே பெயர்ச் சொற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் கூறுகின்றது.

இ-ள்: அவற்றுள்—மேற்கூறப்பட்ட நான்கு சொல்லுள்ளும், பெயர் எனப்படுபவை தெரியுங்காலை—பெயர்ச்சொல் என்று சொல்லப்படுவனவற்றை ஆராயுங்காலை, தோன்றல் ஆறே—அவை தோன்று நெறிக்கண், உயர்திணைக்குரிமையும் - உயர்திணைக்கு உரிமையுடைமையும், அஃறிணைக்கு உரிமையும் - அஃறிணைக்கு உரிமையுடைமையும், ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும்—அவ்விருதிணைக்கும் ஒத்த உரிமையுடைமையும், அம்மூஉருவின—அம்மூன்று வேறுபாட்டை உடையவாம், எ-று.

'ஓரன்ன வுரிமைய' என்றதற்கு ஒரு சொல் சொல்லுதற்கண்ணே இரண்டினையும் உணர்த்தா என்று உணர்க.

கல்.

என்-எனின், நிறுத்த முறையானே பெயர்ச் சொற்களது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்தல் நுதலிற்று.

இ-ள்: மேற் சொல்லப்பட்ட நான்கு சொல்லுள்ளும் பெயர்ச்சொல் என்று சொல்லப்படுவனவற்றை ஆராயுங்காலத்து உயர்திணைக்கு உரிமையும் அஃறிணைக்கு உரிமையும் அவ்விரு திணைக்கும் ஒத்த உரிமையுடையனவும் என அம்மூன்று கூற்றன அவை தோன்று நெறிக்கண், எ-று.

அப்பெயர் பெயர்: அம்முறை முறை; அத்தொகை தொகை எனவுணர்க.

1, 2. உரிமையவாகியும்—பாடம்.

ஆதி.

தோன்றலாறே-பெயர்கள் தோன்று நெறியால். *எனப்படுப பகுதிப் பொருள் விகுதி-பெயர்.

158. இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கு
முரியவை யுரிய பெயர்வயி னான. (7)

(இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பால் கிளவிக்கும்
உரியவை உரிய பெயர்வயின் ஆன.)

ஆ. மொ: இல.

Nouns can be classified into five genders of two classes.

இளம்.

உரை: இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவியாதற்குப் பெயருள் உரியன உரியவாம், எ-று.

வ-று: அவன், பெண்மகன், சாத்தன் என னகார வீறு ஆடூஉவிற்கும் மகடூஉவிற்கும் அஃறிணை ஆண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும்; அவள் மக்கள் மகள் என ளகார வீறு மகடூஉவிற்கும் பல்லோர்க்கும் அஃறிணைப் பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும்; பெண்டாட்டி நம்பி எனவும், ஆடூஉ மகடூஉ எனவும் வரும் இகர வீறும் உகார வீறும் இருபாற்கும் உரியவாய் வருதலானும், வினைச் சொற் போல இன்னவீறு

---

* எனப்படுப—பகுதிப் பொருள் விகுதி என்றது தவறு. சூத்திரத்தில் 'எனப்படுபவை' என்றிருக்கிறது. எனப்படுபவை என்பதை எனப்படுப+வை எனப் பிரித்தல் வேண்டும். வை பன்மை விகுதி. எனப்படுப என்பதும் பன்மை காட்டுவது. எனவே எனப்படுப என்னும் பன் மைச் சொல்லோடு வை என்னும் பன்மை விகுதி சேர்ந் துளது. ஆனால் வை விகுதியின் பன்மைப் பொருள் இதில் இல்லை. ஏன் எனின், பகுதியாகவுள்ள 'எனப் படுப' என்பதே பன்மைப் பெயர். ஆதலின் வை விகுதி தனக்குரிய பொருட் சிறப்பில்லாமல் பகுதிப் பொருளி லேயே அடங்கிவிடுகின்றது. அதனால் வை விகுதி பகுதிப் பொருள் விகுதியாம்.

இன்னபாற்கு உரித்து எனப் பெயர்ச் சொல் ஈறு பற்றி உணர்த் தலாகாமையின் 'உரியவை யுரிய' என்றார். பிறவும் அன்ன.*

சேனா.

இ-ள் : இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவியாதற்குப் பெயருள் உரியன உரியவாம், எ-று.

அவன் பெண்மகன் சாத்தன் என னகரவீறு ஆடூஉவிற்கும், மகடூஉவிற்கும், அஃறிணை யாண்பாற்கும் உரித்தாய் வருத லானும், அவள் மக்கள் மகள் என ளகரவீறு மகடூஉவிற்கும், பல்லோர்க்கும் அஃறிணைப் பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருத லானும், பெண்டாட்டி நம்பி எனவும், ஆடூஉ மகடூஉ எனவும் இகரவீறும் ஊகார வீறும் இருபாற்கும் உரியவாய் வருதலானும் வினைச் சொற் போல இன்னவீறு இன்னபாற்கு உரித்தெனப் பெயர்ச் சொல் ஈறுபற்றி உணர்தலாகாமையின் 'உரியவையுரிய' என்றார். பிறவும் அன்ன.

பல்கும் என்றஞ்சி இன்ன பெயர் இன்னபாற் குரித்தெனக் கிளந்தோதாராயினர். அஃதேல், இவற்றது பாற்குரிமை எற்றாற் பெறுதுமோ வெனின், உரியவை என்றது வழக்கின்கட் பாலுணர்த்துதற் குரியவாய் வழங்கப்படுவன என்றவாறன்றே ; அதனான் வழக்கு நோக்கிக் கொள்ளப்படும் என்பது.

---

* இளம்பூரணர், ''வினைச் சொற்போல.........உரியவை உரிய என்றார்.'' என்றதுஎதிர்மறையிலான விளக்கமே. உடன்பாட்டு நிலையில் பெயர் பால் உணர்த்தும் முறையைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. தன் கருத்துக்கு ஆதரவாக ஒரே ஈறு (னகர வீறு) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாலில்(ஆண்,பெண், ஒன்று) வருவதைச் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சொற்கள் எழுத்து நோக்கில் ஒரே ஈறுதான்: ஆனால் சொல்லியல் நிலை யில் அவை மாறுபட்டவை. ஏன்எனில் அவன் என்பது பகுபதச் சொல்; பெண்மகன் என்பது பகாபதச் சொல். எனவே இரண்டையும் ஒப்புநோக்கக் கூடாது. மேலும் பெயரில் சிறுபான்மையான சொற் களே ஈற்றால் பால் உணர்த்துவன. தொல்காப்பியர் இவைகளைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதற்காக ஒரே ஈறு பல பாலுக்குப் பொதுவானது என்று கூற வேண்டிய தில்லை. (செ. வை. சண்முகம் இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் 14வது கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவை (1982) தொகுதி 4. பக்கம் 80)

மற்றும் 'நஞ்சுண்டான் சாம்' என்பது ஒருபாற்குரிய சொல் லாயினும் நஞ்சுண்டாள்சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டன சாம் என ஏனைப் பாற்கும் உரித்தாம் அச் சொல்லென இரு பொருண்மையுணர்த்துகின்றது இச்சூத்திரம் என்றாரால் *உரையாசிரியர் எனின், நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணம் என்பான் ஒருபால் மேல் வைத்து நஞ்சுண்டான் சாம் என்றதல்லது, ஆண்டுத் தோன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையும் சாதற்குக் காரணம் என்னும் கருத்தினன் அல்லன்; அதனாற் சொல்லுவான் கருத்தொடு கூடிய பொருளாற்றலாற் சாதல் ஏனைப் பாற்கும் ஒக்கும் எனச் சேறல் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறப்படாமையான், ஆசிரியர்,

ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகைதானே வழக்கென மொழிப (பொருளியல். 28)

என, இப் பொருண்மை பொருளியலிற் கூறினாராகலின் இச் சூத்திரத்திற்கு அஃதுரையாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், பார்ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்ற வழிக் கள்ளுண் ணாமை சாதிபற்றிச் செல்வதொன்றாகலின் பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பார்க்கு மல்லது $பிற சாதியார்க்கும் அஃறிணைக்கும் செல் லாமையின், 'ஐம்பாற் கிளவிக்கும் உரிய' என்றல் பொருந்தாமை யானும் அவர்க்கது கருத்தன்மையறிக.

தெய்.

இதுவும் பெயர்ச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: இருதிணையினின்றும் பிரிந்த ஐம்பாற் சொற்கும் பெயர்வயின் உரியவை உரியவாம், எ-று.

---

* இக் கருத்து இளம்பூரணத்தில் இல்லை. அதனால் உரை யாசிரியர் வேறு இளம்பூரணர் வேறு என்னும் கொள்கைக்கு இதுவும் ஓர் சான்றாகும்.

$ ஐம்பாற் கிளவிக்கும் என்பதை முற்றும்மையாகக் கொண்டமையால் இவ்வாறு எழுதினார். இது தவறு. எச்ச உம்மையாகக் கொண்டு நச்சினார்க்கினியர் கூறியதே பொருந்தும்.